75. ఖాల-అలమ్-అఖుల్-లక-ఇన్నక-లన్-తస్-త-
త్రీఅ-మ ఇయ-సబ్రా. 76. ఖాల-ఇన్-సఅల్-తుక-అన్-
షై-ఇమ్-బత్-దహా-ఫలా-తుసా-హిబ్నీ-ఖద్-బలగ్త-
మిల్-లదున్నీ-ఉజ్రా. 77. ఫన్-తలఖా-హత్తా-ఇజా-
అతయా-అహ్ల-ఖర్-యతి-నిస్-తత్-అమా-అహ్-లహా-
ఫ-అబౌ-అన్-యుజయ్యి-ఫూ-హుమా-ఫ-వజదా-ఫీహా-
జిదా-రన్-యురీదు-అన్-యన్-ఖజ్జ-ఫ-అఖా-మహూ-
ఖాల-లౌ-షిత-లత్-తఖ-జ్త-అలైహి-అజ్రా. 78. ఖాల-
హాజా-ఫిరాఖు-బైనీ-వ-బైనిక-స-ఉనబ్బి-ఉక-బి-తావీలి-
మాలమ్-తస్-తతిత్-అలైహి-సబ్రా. 79. అమ్మస్-సఫీ-
నతు-ఫ-కానత్-లి-మసాకీన-యత్-మలూన-ఫిల్-బహ్రి-
ఫ-అరత్తు-అన్-అఈ-బహా-వకాన-వరా-అహుమ్-
మలికున్-యాఖుజు-కుల్ల-సఫీ-నతిన్-గస్బా. 80. వ-
అమ్మల్-గులాము-ఫ-కాన-అబ-వాహు-మూ-మినైని-ఫ-
ఖషీనా-అన్-యుర్-హిఖ-హుమా-తుగ్-యానన్-వ-
కుఫ్రా. 81. ఫ-అరద్నా-అన్-యుబ్-దిలహుమా-రబ-
హుమా-ఖైరమ్-మిన్హు-జకా-తన్-వ-అఖ్-రబ-రుహ్-
మా. 82. వ-అమ్మల్-జిదారు-ఫ-కాన-లి-గులామైని-
యతీ-మైని-ఫిల్-మదీనతి-వ-కాన-తహ్-తహూ-కన్జుల్-
లహుమా-వకాన-అబూ-హుమా-సాలి-హన్-ఫ-అరాద-
రబ్బుక-అన్-యబ్-లుగా-అషుద్ద-హుమా-వ-యస్-తఖ్-
రిజా-కన్-జహుమా-రహ్-మతమ్-మిర్-రబ్బిక-వమా-
ఫఅల్-తుహూ-అన్-అమ్రీ. జాలిక-తావీలు-మాలమ్-
తస్-తిత్-అలైహి-సబ్రా. 83. వ-యస్-అలూనక-అన్-
జిల్-ఖర్-నైని-ఖుల్-స-అత్-లూ-అలైకుమ్-మిన్హు-
జిక్రా.

قال الم ١٦ ٣٠٢ الكهف ١٨

قَالَ اَلَمْ اَقُلْ لَّكَ اِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيْعَ مَعِيَ صَبْرًا ﴿٧٥﴾
قَالَ اِنْ سَاَلْتُكَ عَنْ شَيْءٍۢ بَعْدَهَا فَلَا تُصٰحِبْنِيْ ۚ قَدْ بَلَغْتَ
مِنْ لَّدُنِّيْ عُذْرًا ﴿٧٦﴾ فَانْطَلَقَا حَتّٰۤى اِذَاۤ اَتَيَاۤ اَهْلَ قَرْيَةِ اِۨسْتَطْعَمَاۤ
اَهْلَهَا فَاَبَوْا اَنْ يُّضَيِّفُوْهُمَا فَوَجَدَا فِيْهَا جِدَارًا يُّرِيْدُ اَنْ
يَّنْقَضَّ فَاَقَامَهٗ ؕ قَالَ لَوْ شِئْتَ لَتَّخَذْتَ عَلَيْهِ اَجْرًا ﴿٧٧﴾ قَالَ
هٰذَا فِرَاقُ بَيْنِيْ وَبَيْنِكَ ۚ سَاُنَبِّئُكَ بِتَاْوِيْلِ مَا لَمْ تَسْتَطِعْ عَّلَيْهِ
صَبْرًا ﴿٧٨﴾ اَمَّا السَّفِيْنَةُ فَكَانَتْ لِمَسٰكِيْنَ يَعْمَلُوْنَ فِي الْبَحْرِ
فَاَرَدْتُّ اَنْ اَعِيْبَهَا وَكَانَ وَرَآءَهُمْ مَّلِكٌ يَّاْخُذُ كُلَّ سَفِيْنَةٍ
غَصْبًا ﴿٧٩﴾ وَاَمَّا الْغُلٰمُ فَكَانَ اَبَوٰهُ مُؤْمِنَيْنِ فَخَشِيْنَاۤ اَنْ يُّرْهِقَهُمَا
طُغْيَانًا وَّكُفْرًا ﴿٨٠﴾ فَاَرَدْنَاۤ اَنْ يُّبْدِلَهُمَا رَبُّهُمَا خَيْرًا مِّنْهُ زَكٰوةً
وَّاَقْرَبَ رُحْمًا ﴿٨١﴾ وَاَمَّا الْجِدَارُ فَكَانَ لِغُلٰمَيْنِ يَتِيْمَيْنِ فِي
الْمَدِيْنَةِ وَكَانَ تَحْتَهٗ كَنْزٌ لَّهُمَا وَكَانَ اَبُوْهُمَا صَالِحًا ۚ فَاَرَادَ
رَبُّكَ اَنْ يَّبْلُغَاۤ اَشُدَّهُمَا وَيَسْتَخْرِجَا كَنْزَهُمَا ۖ رَحْمَةً مِّنْ رَّبِّكَ ۚ
وَمَا فَعَلْتُهٗ عَنْ اَمْرِيْ ؕ ذٰلِكَ تَاْوِيْلُ مَا لَمْ تَسْطِعْ عَّلَيْهِ صَبْرًا ﴿٨٢﴾ ع ١٢
وَيَسْـَٔلُوْنَكَ عَنْ ذِي الْقَرْنَيْنِ ؕ قُلْ سَاَتْلُوْا عَلَيْكُمْ مِّنْهُ ذِكْرًا ﴿٨٣﴾

منزل ٤

75. "నీవు నావెంట సహనము గలిగి యుండలేవు అని నీతో నేను చెప్పియుండలేదా" అని ఖిజరు పలికెను. 76. "దీని తరువాత ఏ విషయమైన నిన్ను ప్రశ్నించినచో నీవెంట నన్ను ఉంచికొనకుము. నాది ఎట్టినింద నీపై నుండఁజాలదు' అని మూసా పలికెను. 77. ఆ పిదప వారు ప్రయాణమై పోయిన ఒక యూరివారిని అన్నము అడుగఁగా వారు వారి కాతిథ్యము చేయ తిరస్కరించిరి. తరువాత వారు అచ్చట క్రిందపడ నున్న ఒకగోడను చూచిరి. ఖిజరు దానిని సరిగా నిలువఁబెట్టెను. "నీవు కోరినచో దానికూలి తీసికొని యుందువు" అని మూసా పలికెను. 78. ఇఁక నాకును నీకును ఎడబాటు గలదు. ఏ విషయములను నీవు సహింపలేక పోయితివో వాని వాస్తవములను ఇఁక నీకుఁ దెలిపెదను అని ఖిజరు పలికెను. 79. ఆ నావ సముద్రములో పనిచేయుచున్న కొందఱు నిఱుపేదవారిది. కావున అందు లోపము కలిగింప కోరితిని. ఎందులకనఁగా ముందు వైపున ప్రతి మంచి నావను బలవంతముగ లాగుకొనునట్టి ఒక రాజుండెను. 80. ఆ బాలుని తల్లిదండ్రులు విశ్వాసులుగ నుండిరి. పిదప అతఁడు దుష్టత్వమును అవిశ్వాసమును వహించి వారిని బలవంతపెట్టునని మేము భీతి చెందితిమి. 81. కావున పవిత్రతయందు దానికంటె శ్రేష్ఠుఁడును, కనికరమున వానికంటె నెక్కువ దగ్గఱగ నుండు వాఁడునగు నట్టి బిడ్డ, వానికి బదులుగ వారి ప్రభువు వారికి నొసంగవలెనని కోరితిమి. 82. ఆ గోడ ఆ పురములో నుండు ఇద్దఱు అనాథ బాలురది. దాని క్రింద వారి ధనము పాఁతియుండెను. వారి తండ్రి పుణ్యాత్ముఁడుగ నుండెను. కావున వారు యౌవనమును పొంది తమ ధనమును తీసికొనవలెనని నీ ప్రభువు తన యనుగ్రహముచే కోరెను. నేను ఎద్దియు నా అభిప్రాయముతోఁ జేయలేదు. ఏ విషయములఁగూర్చి నీవు సహింపలేకపోయితివో వాని వాస్తవము ఇదియే. 83. వారు జుల్ఖర్నైను విషయమును గూర్చి నిన్ను ప్రశ్నించుచున్నారు. ఇఁక అతని విషయము మీకు తెలుపుదునని ఓ ప్రవక్త పలుకుము.

84. ఇన్నా-మక్-కన్నా-లహూ-ఫిల్-అర్జి-వ-ఆతై నాహు-మిన్-కుల్లి-షైఇన్-సబబా. 85. ఫ-అత్-బతే-సబబా. 86. హత్తా-ఇజా-బలగ-మగ్రి-బష్-షమ్సి-వజదహా-తగ్రుబు-ఫీ-ఐనిన్-హేమి‌అతిన్-వ-వజద-ఇన్-దహా-ఖౌమన్ - ఖుల్నా-యా-జల్-ఖర్-నైని-ఇమ్మా-అన్-తు-తజ్-జిబ-వ-ఇమ్మా-అన్-తత్-తఖిజే-ఫీ-హిమ్-హుస్నా. 87. ఖాల-అమ్మా-మన్-జలమ-ఫ-సౌఫ-ను-తజ్-జిబుహూ-సుమ్మ-యురద్దు-ఇలా-రబ్బి-హీ-ఫ-యు-తజ్-జిబుహూ-అజాబన్-నుక్రా. 88. వ-అమ్మా-మన్-ఆమన-వ-అమిల-సాలి-హన్-ఫ-లహూ-జజా-అనిల్-హుస్నా-వ-స-నఖూలు-లహూ-మిన్-అమ్‌రినా-యుస్రా. 89 .సుమ్మ-అత్-బతే-సబబా. 90. హత్తా-ఇజా-బలగ-మత్-లి-అష్-షమ్సి-వజదహా-తత్-లుఉ-అలా -ఖౌమిల్-లమ్-నజ్-అల్-లహుమ్-మిన్-దూనిహా-సిత్రా. 91. కజాలిక-వఖద్-అహత్‌నా-బిమా-లదైహి-ఖుబ్రా. 92. సుమ్మ-అత్-బతే-సబబా. 93. హత్తా-ఇజా-బలగ-బైనస్-సద్-దైనివజద-మిన్-దూని-హిమా-ఖౌమల్-లా-యకా-దూన-యఫ్-ఖహూన-ఖౌలా. 94. ఖాలూ-యా-జల్-ఖర్-నైని-ఇన్న-యాజూజ-వ-మా జూజ-ముఫ్-సిదూన-ఫిల్-అర్జి-ఫ-హల్-నజ్-అలు-లక-ఖర్-జన్-అలా-అన్-తజ్-అల-బైననా-వ-బైన-హుమ్-సద్దా. 95. ఖాల-మా-మక్కన్నీ-ఫీహి-రబ్బీ-ఖైరున్-ఫ-అఈ-నూనీ-బి-ఖువ్వ-తిన్-అజ్-అల్-బైనకుమ్-వ-బైనహుమ్-రద్‌మా. 96. ఆతూనీ-జుబ-రల్-హదీది-హత్తా-ఇజా-సావా-బైనస్-సద-ఫైని-ఖాలన్-ఫుఖూ-హత్తా-ఇజా-జఅలహూ-నారన్-ఖాల-ఆతూనీ-ఉఫ్-రిగ్-అలైహి-ఖిత్‌రా.

إِنَّا مَكَّنَّا لَهُ فِي الْأَرْضِ وَآتَيْنَاهُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ سَبَبًا ﴿٨٤﴾ فَأَتْبَعَ
سَبَبًا ﴿٨٥﴾ حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ مَغْرِبَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا تَغْرُبُ فِي عَيْنٍ
حَمِئَةٍ وَوَجَدَ عِنْدَهَا قَوْمًا ۗ قُلْنَا يَا ذَا الْقَرْنَيْنِ إِمَّا أَنْ
تُعَذِّبَ وَإِمَّا أَنْ تَتَّخِذَ فِيهِمْ حُسْنًا ﴿٨٦﴾ قَالَ أَمَّا مَنْ ظَلَمَ
فَسَوْفَ نُعَذِّبُهُ ثُمَّ يُرَدُّ إِلَىٰ رَبِّهِ فَيُعَذِّبُهُ عَذَابًا نُكْرًا ﴿٨٧﴾ وَأَمَّا مَنْ
آمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَهُ جَزَاءً الْحُسْنَىٰ ۖ وَسَنَقُولُ لَهُ مِنْ أَمْرِنَا
يُسْرًا ﴿٨٨﴾ ثُمَّ أَتْبَعَ سَبَبًا ﴿٨٩﴾ حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ مَطْلِعَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا تَطْلُعُ
عَلَىٰ قَوْمٍ لَمْ نَجْعَلْ لَهُمْ مِنْ دُونِهَا سِتْرًا ﴿٩٠﴾ كَذَٰلِكَ وَقَدْ أَحَطْنَا
بِمَا لَدَيْهِ خُبْرًا ﴿٩١﴾ ثُمَّ أَتْبَعَ سَبَبًا ﴿٩٢﴾ حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ بَيْنَ السَّدَّيْنِ
وَجَدَ مِنْ دُونِهِمَا قَوْمًا لَا يَكَادُونَ يَفْقَهُونَ قَوْلًا ﴿٩٣﴾ قَالُوا يَا ذَا
الْقَرْنَيْنِ إِنَّ يَأْجُوجَ وَمَأْجُوجَ مُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ فَهَلْ
نَجْعَلُ لَكَ خَرْجًا عَلَىٰ أَنْ تَجْعَلَ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمْ سَدًّا ﴿٩٤﴾ قَالَ مَا
مَكَّنِّي فِيهِ رَبِّي خَيْرٌ فَأَعِينُونِي بِقُوَّةٍ أَجْعَلْ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ
رَدْمًا ﴿٩٥﴾ آتُونِي زُبَرَ الْحَدِيدِ ۖ حَتَّىٰ إِذَا سَاوَىٰ بَيْنَ الصَّدَفَيْنِ قَالَ
انْفُخُوا ۖ حَتَّىٰ إِذَا جَعَلَهُ نَارًا قَالَ آتُونِي أُفْرِغْ عَلَيْهِ قِطْرًا ﴿٩٦﴾

84. మేము అతనికి భూమిలో రాజ్యమొసంగి యుంటిమి. అతనికి అన్ని విధములగు నైశ్వర్యము లొసంగియుంటిమి. 85. ఆ పిదప ఒక మార్గముననుసరించెను. 86. (అట్లు పోవుచు) సూర్యుఁడు అస్తమించు ప్రదేశమునకుఁ జేరినపుడు సూర్యుఁడు బురదగుంటలో అస్తమించునట్లు కనఁబడెను. అచ్చట అతఁడు ఒకజాతి వారిని చూచెను. ఓ జుల్‌ఖర్‌నైను! నీవు వారిని శిక్షింపుము. లేదా వారి విషయమున మేలు చేయుము. అని మేము పలికితిమి. 87. "ఎవఁడు దుర్మార్గుఁడగునో వానిని శిక్షింతుము.' తరువాత అతఁడు తన ప్రభువు వద్దకు పోయి చేరును. పిదప ప్రభువు వానికి కఠిన శిక్ష విధించును. 88. ఎవఁడు విశ్వసించి సత్కార్యములు చేయునో వాని ఫలితము చాల మంచిది. మా కార్యములలో వానితో సులువైన మాట పలుకుదుము" అని జుల్‌ఖర్ నైను పలికెను. 89. ఆ పిదప అతఁడు మఱొక మార్గము ననుసరించెను. 90. (అట్లుపోవుచు) సూర్యుఁడు పుట్టు చోటునకుఁ జేరునపుడు సూర్యుఁడు ఒకజాతివారిపై ఉదయించునట్లు కనఁబడెను. మేము సూర్యునకును వారి మధ్యయు ఎట్టి అడ్డు నుంచలేదు. 91. ఇటులే వారి విషయము. అతని యొద్దనున్న సమస్తమును మాకు బాగుగఁదెలియును. 92. ఆ పిదప అతఁడు మఱొక మార్గము ననుసరించెను. 93. అతఁడు (అట్లుపోవుచు) రెండు కొండల మధ్య చేరఁగా ఆ రెంటికి ఇవతల ఒక జాతి వారిని చూచెను. వారు ఒక మాటయైనను గ్రహింపలేకుండిరి. 94. ఆ జాతివారు "ఓ జుల్‌ఖర్‌నైను! యాజూజు మాజూజు అను వారు దేశములో వినాశములు కల్గించుచుందురు. కావున నీవు మాకును వారికిని నడుమ ఒక అడ్డుగోడను నిర్మించుటకై ధనము నిత్తుమా" అని పలికిరి. 95. అతఁడు "నా ప్రభువు నాకిచ్చిన శక్తియే శ్రేష్టమైనది. కావున మీరు బలముతో నాకు తోడు పడుఁడు. మీకును వారికిని నడుమ గట్టి గోడను నిర్మింతును. 96. ఇనుప పలకలను నా వద్దకు దీసికొనిరండు" అని పలికెను. "ఆ రెండు కొండల మధ్యనున్న సందును సమముగఁజేసి అందు అగ్ని నూఁదుఁడు" అని పలికెను. ఆ యినుమును అగ్నిగా చేసి వేయగ కరఁగియున్న రాగిని నా యొద్దకుఁ దీసికొనిరండు, దీనిపై పోసెదను" అని యాతఁడు పలికెను.

97. ఫ-మస్-తేడూ-అన్-యజ్-హరూహు-వ-మస్-తతే-డూ-లహూ-నఖ్‌బా. 98. ఖాల-హాజా-రహ్-మతుమ్-మిర్-రబ్బీ-ఫ-ఇజా-జాఅ-వఅ్‌దు-రబ్బీ-జఅలహూ-దక్కా-అ-వకాన-వఅ్‌దు-రబ్బీ-హఖ్‌ఖా. 99. వ-తరక్-నా-బఅ్‌జ-హుమ్-యౌ-మ ఇ-జిన్-యమూజు-ఫీ-బఅ్‌-జిన్-వ-నుఫిఖ-ఫిస్-సూరి-ఫ-జమఅ్‌-నాహుమ్-జమ్అ. 100. వ-అరజ్నా-జహన్నమ-యౌ-మ ఇ-జిల్-లిల్-కాఫి-రీన-అర్‌జా. 101. అల్లజీన-కానత్-అఅ్-యునుహుమ్-ఫీ-గిఆఇన్-అన్-జిక్రీ-వ-కానూ-లా-యస్-తతీ-ఊన-సమ్-అ. 102. అఫ-హసి-బల్ల-జీన-కఫరూ-అన్-యత్-తఖిజూ-ఇబాదీ-మిన్-దూనీ-ఔలియాఅ-ఇన్నా-అఅ్-తద్నా-జహన్నమ-లిల్-కాఫిరీన-నుజులా. 103. ఖుల్-హల్-నునబ్బి-ఉకుమ్-బిల్-అఖ్-సరీన-అఅ్-మాలా. 104. అల్లజీన-జల్ల-సఅ్-యుహుమ్-ఫిల్-హయా-తిద్-దున్యా-వ-హుమ్-యహ్-సబూన-అన్నహుమ్-యుహ్-సినూన-సున్అ. 105. ఉలాఇ-కల్-లజీన-కఫరూ-బి-ఆయాతి-రబ్బి-హిమ్-వ-లిఖా-ఇహీ-ఫ-హబి-తత్-అఅ్-మా-లుహుమ్-ఫలా-నుఖీము-లహుమ్-యౌమల్-ఖియా-మతి-వజ్-నా. 106. జాలిక-జజా-ఉహుమ్-జహన్నము-బిమా-కఫరూ-వత్-తఖజూ-ఆయాతీ-వ-రుసులీ-హుజువా. 107. ఇన్నల్-లజీన-ఆమనూ-వ-అమిలుస్-సాలిహాతి-కానత్-లహుమ్-జన్నాతుల్-ఫిర్-దౌసి-నుజులా. 108. ఖాలి-దీన-ఫీహా-లా-యబ్-గూన-అన్‌హా-హివలా. 109. ఖుల్-లౌ-కానల్-బహ్‌రు-మిదా-దల్-లి-కలిమాతి-రబ్బీ-ల-నఫి-దల్-బహ్‌రు-ఖబ్ల-అన్-తన్-ఫద-కలిమాతు-రబ్బీ-వలౌ-జిఅనా-బి-మిస్-లిహీ-మదదా.

قال الم ١٦ ٣٠٥ الكهف ١٨

فما اسطاعوا ان يظهروه وما استطاعوا له نقبا ﴿٩٧﴾ قال
هذا رحمة من ربي فاذا جاء وعد ربي جعله دكاء وكان
وعد ربي حقا ﴿٩٨﴾ وتركنا بعضهم يومئذ يموج في بعض ونفخ
في الصور فجمعنهم جمعا ﴿٩٩﴾ وعرضنا جهنم يومئذ للكفرين
عرضا ﴿١٠٠﴾ الذين كانت اعينهم في غطاء عن ذكري وكانوا
لا يستطيعون سمعا ﴿١٠١﴾ افحسب الذين كفروا ان يتخذوا
عبادي من دوني اولياء انا اعتدنا جهنم للكفرين نزلا ﴿١٠٢﴾
قل هل ننبئكم بالاخسرين اعمالا ﴿١٠٣﴾ الذين ضل سعيهم
في الحيوة الدنيا وهم يحسبون انهم يحسنون صنعا ﴿١٠٤﴾ اولئك
الذين كفروا بايت ربهم ولقائه فحبطت اعمالهم فلا
نقيم لهم يوم القيمة وزنا ﴿١٠٥﴾ ذلك جزاؤهم جهنم بما كفروا
واتخذوا ايتي ورسلي هزوا ﴿١٠٦﴾ ان الذين امنوا وعملوا
الصلحت كانت لهم جنت الفردوس نزلا ﴿١٠٧﴾ خلدين فيها
لا يبغون عنها حولا ﴿١٠٨﴾ قل لو كان البحر مدادا لكلمت ربي
لنفد البحر قبل ان تنفد كلمت ربي ولو جئنا بمثله مددا ﴿١٠٩﴾

منزل ٤

97. ఆ పిదప యాజూజు, మాజూజు వారు ఆ గోడపై నెక్క(జాలరు. దానికి రంధ్రము వేయ(జాలరు. 98. ఇది నా ప్రభువు యొక్క అనుగ్రహము. నా ప్రభువు వాగ్దానము వచ్చినపుడు దానిని భూసమము(గజేసివేయును. నా ప్రభువు వాగ్దానము సత్యము" అని యాత(డు పలికెను. 99. ఆ దినమున ఒకరిలో నొకరు చొచ్చుకొని పోవునట్లు ప్రజలను వదలుదుము. మఱియు కొమ్ము ఊఁద(బడును. ఆ పిదప వారినందఱిని ఒకచోట చేర్పుదుము. 100. ఆ దినమున అవిశ్వాసులకెట్ట యెదురుగ నరకము నుంచెదము. 101. ఆ అవిశ్వాసుల కన్నులకు నా ధ్యానవిషయమున అడ్డుగ తెరలు పడియుండెను. వారు ఎద్దియు వినలేకుండిరి. 102. ఇ(క నన్ను వదలి నా భక్తులను తమకు సహాయులు(గ చేసికొనవలెనని అవిశ్వాసులు తల(చుచున్నారా! మేము అవిశ్వాసుల ఆతిథ్యమునకు నరకము సిద్ధపఱచియే యున్నాము. 103. కర్మలనుబట్టి అందఱికంటె నెక్కువగ నష్టపడినవారెవరో మీకు తెలుపుదునా అని ఓ ప్రవక్తా! పలుకుము. 104. వారు ఇహలోక జీవితమందు చేయు ప్రయత్నములు వ్యర్థమైనను తాము సత్కార్యములు చేయుచున్నామను తలంపుతో నున్నవారు. 105. వారే తమ ప్రభువు సూచనలను, ఆతని దర్శనమును తిరస్కరించినట్టివారు. కావున వారి కర్మలు వ్యర్థమాయెను. కావున తీర్పు దినమందు వారి కర్మలకు ఎట్టి తూకము నియమింపము. 106. వారు అవిశ్వాసులై నా సూచనలను నా ప్రవక్తను ఎగతాళిగ(జేసికొని నందులకు వారికి ఫలితము నరకము. 107. ఎవరు విశ్వసించి సత్కార్యములు చేసిరో స్వర్గవనములు వారికి ఆతిథ్యములు. 108. అందువారు శాశ్వతముగనుందురు. వారు అచ్చటినుండి మార్పు కోరరు. 109. నా ప్రభువు మాటలను వ్రాయుటకు సముద్రము సిరాయైనచో నా ప్రభువు మామాట పూర్తికాక మునుపే, దానికితో(డుగ దానివంటిది మఱొక సముద్రమును తెచ్చినను అదియు ముగిసిపోవును అని ఓ ప్రవక్తా! పలుకుము.

110. ఖుల్-ఇన్నమా-అన-బష-రుమ్-మిస్-లుకుమ్ యూహా-ఇలయ్యా-అన్నమా-ఇలా-హుకుమ్-ఇలాహున్-వాహి-దున్-ఫమన్-కాన-యర్జూ-లిఖాఅ-రబ్బిహీ-ఫల్-యత్-మల్-తమలన్-సాలిహన్-వలా-యుష్రిక్-బి-ఇబా-దతి-రబ్బిహీ-అహదా.

సూరయె మర్యమ్ మక్కీ, రుకూ-6, ఆయతె(-89

బిస్మిల్లా హిర్రహ్మా నిర్రహీమ్

1. కాఫ్-హా-యా-ఐన్-సాద్. 2. జిక్రు-రహ్-మతి-రబ్బిక-అబ్దహూ-జక-రియ్యా. 3. ఇజ్-నాదా-రబ్బహూ-నిదా-అన్-ఖఫియ్యా. 4. ఖాల-రబ్బి-ఇన్నీవహనల్-అజ్ము-మిన్నీ-వష్-తఅ-లర్-రాసు-షైబన్వలమ్-అకుమ్-బి-దుఆ-ఇక-రబ్బి-షఖియ్యా. 5. వ-ఇన్నీ-ఖిఫ్-తుల్-మవా-లియ-మిన్-వరాఈ-వ-కానతిమ్-రఅతీ-ఆఖి-రన్-ఫ-హబ్లీ-మిల్-లదున్క-వలియ్యా. 6. యరి-సునీ-వ-యరిసు-మిన్-ఆలి-యఅ్-ఖూబ-వజ్-అల్హు-రబ్బి-రజియ్యా. 7. యాజక-రియ్యా-ఇన్నా-నుబష్-షిరుక-బి-గులా-మినిస్-ముహూ-యహ్యా-లమ్-నజ్-అల్-లహూ-మిన్-ఖబ్లు-సమియ్యా. 8. ఖాల-రబ్బి-అన్నా-యకూను-లీ-గులా-మున్-వ-కానతిమ్-రఅతీ-ఆఖిరన్-వ-ఖద్-బలగ్తు-మినల్-కిబరి-ఇతియ్యా. 9. ఖాల-కజా-లిక-ఖాల-రబ్బుక-హువ-అలయ్యా-హయ్యి-నున్-వఖద్-ఖలఖ్-తుక-మిన్-ఖబ్లు-వలమ్-తకు-షైఆ. 10. ఖాల-రబ్బిజ్-అల్-లీ-ఆయతన్-ఖాల-ఆయతుక-అల్లా-తుకల్లి-మన్నాస-సలాస-లయాలిన్-సవియ్యా. 11. ఫ-ఖరజ-అలా-ఖౌమిహీ-మినల్-మిహ్-రాబి-ఫఔహా-ఇలై-హిమ్-అన్-సబ్బిహూ-బుక్రతన్-వ-అషియ్యా.

مريم ١٩ ٣٠٦ قال الم ١٦

قُلْ إِنَّمَآ أَنَا۠ بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُوحَىٰٓ إِلَىَّ أَنَّمَآ إِلَٰهُكُمْ إِلَٰهٌ وَٰحِدٌ ۖ فَمَن كَانَ
يَرْجُوا۟ لِقَآءَ رَبِّهِۦ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَٰلِحًا وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِۦٓ أَحَدًۢا ﴿١١٠﴾ ع

سُورَةُ مَرْيَمَ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ ثَمَانٌ وَتِسْعُونَ آيَةً وَسِتُّ رُكُوعَاتٍ

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

كٓهيعٓصٓ ﴿١﴾ ذِكْرُ رَحْمَتِ رَبِّكَ عَبْدَهُۥ زَكَرِيَّآ ﴿٢﴾ إِذْ نَادَىٰ رَبَّهُۥ
نِدَآءً خَفِيًّا ﴿٣﴾ قَالَ رَبِّ إِنِّى وَهَنَ ٱلْعَظْمُ مِنِّى وَٱشْتَعَلَ ٱلرَّأْسُ
شَيْبًا وَلَمْ أَكُنۢ بِدُعَآئِكَ رَبِّ شَقِيًّا ﴿٤﴾ وَإِنِّى خِفْتُ ٱلْمَوَٰلِىَ مِن
وَرَآءِى وَكَانَتِ ٱمْرَأَتِى عَاقِرًا فَهَبْ لِى مِن لَّدُنكَ وَلِيًّا ﴿٥﴾ يَرِثُنِى
وَيَرِثُ مِنْ ءَالِ يَعْقُوبَ ۖ وَٱجْعَلْهُ رَبِّ رَضِيًّا ﴿٦﴾ يَٰزَكَرِيَّآ إِنَّا نُبَشِّرُكَ
بِغُلَٰمٍ ٱسْمُهُۥ يَحْيَىٰ لَمْ نَجْعَل لَّهُۥ مِن قَبْلُ سَمِيًّا ﴿٧﴾ قَالَ رَبِّ أَنَّىٰ
يَكُونُ لِى غُلَٰمٌ وَكَانَتِ ٱمْرَأَتِى عَاقِرًا وَقَدْ بَلَغْتُ مِنَ ٱلْكِبَرِ
عِتِيًّا ﴿٨﴾ قَالَ كَذَٰلِكَ قَالَ رَبُّكَ هُوَ عَلَىَّ هَيِّنٌ وَقَدْ خَلَقْتُكَ
مِن قَبْلُ وَلَمْ تَكُ شَيْـًٔا ﴿٩﴾ قَالَ رَبِّ ٱجْعَل لِّىٓ ءَايَةً ۚ قَالَ
ءَايَتُكَ أَلَّا تُكَلِّمَ ٱلنَّاسَ ثَلَٰثَ لَيَالٍ سَوِيًّا ﴿١٠﴾ فَخَرَجَ عَلَىٰ قَوْمِهِۦ
مِنَ ٱلْمِحْرَابِ فَأَوْحَىٰٓ إِلَيْهِمْ أَن سَبِّحُوا۟ بُكْرَةً وَعَشِيًّا ﴿١١﴾

منزل ٤

110. నేనును మీ వంటి ఒక మానవుఁడను. మీ పూజ్యుఁడగు దేవుఁడు ఒకఁడే అని నా యొద్దకు సందేశము వచ్చుచున్నది. కావున ఎవనికి తన ప్రభువును చేరఁగలము అని ఆశ గలదో ఆతఁడు సత్కార్యములు చేయవలెను. తన ప్రభువు యొక్క పూజలో నెవ్వనిఁగూడ సాటిగఁజేయఁగూడదు అని ఓ ప్రవక్తా! పలుకుము.

సూరయె మర్యమ్ మక్కీ 98 వాక్యములు

అమిత దయాళువును ప్రేమించువాఁడు నగు అల్లాః పేర

1. కాఫ్-హా-యా-ఐన్-సాద్. దీని యర్థము దేవునికే యెఱుక. అయిన కొందఱు వీని యర్థమిట్లు చేసియున్నారు. కాఫీ-దేవుఁడు తన సృష్టికి చాలును. హా-ఆతఁడు సన్మార్గము చూపువాఁడు. యా-ఆతని యనుగ్రహ హస్తము అందఱిపై నున్నది. ఐన్-ఆతఁడు సర్వము తెలిసిన యాతఁడు. సాద్-ఆతఁడు ఆడిన మాట తప్పఁడు. 2. ఇది నీ ప్రభువు తన భక్తుఁడగు జకరియ్యాను అనుగ్రహించిన విషయము. 3. ఆతఁడు తన ప్రభువును రహస్యముగ పిలిచినప్పుడు (అనుగ్రహించినది.) 4. ఓ నా ప్రభువా! నా యెముకలు బలహీనములైనవి. నా తలవెంద్రుకలు ముసలి తనముచే తెల్లపాఱినవి. ఓ నా ప్రభువా! నేను నిన్ను ప్రార్థించియెన్నఁడును నిష్ఫలుఁడను కాలేదు. 5:6 నా పిమ్మట నా దాయాదుల వలన నాకు భయము గలుగుచున్నది. నా భార్య గొడ్రాలు. కావున నా వారసత్వమును, యాఖూబు సంతతివారి వారసత్వమును పొందునట్టి ఒక వారసుని నీ నుండి అనుగ్రహింపుము. ఆతనిని నీకు ఇష్టునిఁగఁ జేయుము. అని జకరియ్యా విన్నవించెను. 7. ఓ జకరియ్యా! యహ్యా అను పేరు గల పుత్రుఁడు నీకుఁ గలుగు నను సంతోషవార్త నీకు వినిపించు చున్నాము. ఆతనికి ముందు ఇట్టి పేరుగలవానిఁగ నెవ్వనిని జేయలేదు (అని సందేశము పంపితిమి). 8. "ఓ నా ప్రభువా! నా కెట్లు పుత్రుఁడు గలుగును. నా భార్య గొడ్రాలు. నేను వయస్సు చెల్లిన ముసలివాఁడను" అని జకరీయా పలికెను. 9. "ఇటులే అగును. అది నాకు సులువు. ముందు నీవేమియు లేకుండినపుడు నేను నిన్ను పుట్టించితిని" అని ప్రభువు సెలవిచ్చెను. 10. ఓ నా ప్రభువా! నా కొఱకు ఏదైన గుర్తు నియమింపుము అని జకరియ్యా పలికెను. నీవు బాగుగ నుండియు మూఁడు రాత్రులవఱకు ప్రజలతో సృష్టించెను. 25. ఖర్జూరపు చెట్టు మొదలు పట్టి విదలింపుము. తాజా ఖర్జూరపు పండు నీపె పడును.

12. యా-యహ్‌యా-ఖుజిల్-కితాబ-బి-ఖువ్వతిన్-వ-ఆతైనా-హుల్-హుక్మ-సేబియ్యా. 13. వ-హనా-నమ్-మిల్-లదున్నా-వ-జకాతన్. వ-కాన-తఖియ్యా. 14. వబర్రమ్-బి-వాలి-దైహి-వలమ్-యకున్-జబ్బారన్-తసియ్యా. 15. వ-సలాముస్-అలైహి-యౌమ-వులిద-వ-యౌమ-యమూతు-వ-యౌమ-యుబ్-అసు-హయ్యా. 16. వజ్-కుర్-ఫిల్-కితాబి-మర్యమ-ఇజిన్-తబ-జత్-మిన్-అహ్-లిహా-మకానన్-షర్-ఖియ్యా. 17. ఫత్-తఖ-జత్. మిన్-దూనిహిమ్-హిజా-బన్-ఫ-అర్-సల్నా-ఇలైహా-రూహనా-ఫత-మస్సల-లహా-బష-రన్-సవియ్యా. 18. ఖాలత్-ఇన్నీ-అఊజు-బిర్-రహ్-మాని-మిన్‌క-ఇన్-కున్త-తఖియ్యా. 19. ఖాల-ఇన్నమా-అనా-రసూలు-రబ్బికి-లి-అహబ-లకి-గులామన్-జకియ్యా. 20. ఖాలత్-అన్నా-యకూను-లీ-గులామున్-వలమ్-యమ్-సస్‌నీ-బషరున్-వలమ్-అకు-బగియ్యా. 21. ఖాల-కజాలికి-ఖాల-రబ్బుకి-హువ-అలయ్య-హయ్యినున్-వ-లి-నజ్-అలహూ-ఆయతల్-లిన్నాసి-వ-రహ్-మతమ్-మిన్నావకాన-అమ్-రమ్-మఖ్-జియ్యా. 22. ఫ-హమ-లత్‌హు-ఫన్-తబ-జత్-బిహీ-మకానన్-ఖసియ్యా. 23. ఫ-అజా-అహల్-మఖాజు-ఇలా-జిజ్-ఇన్-నఖ్‌లతి-ఖాలత్-యాలై-తనీ-మిత్తు-ఖబ్ల-హాజా-వ-కున్తు-నస్-యమ్-మన్-సియ్యా. 24. ఫ-నాదాహా-మిన్-తహ్-తిహా-అల్లా-తహ్-జనీ-ఖద్-జతల-రబ్బుకి-తహ్-తకి-సరియ్యా. 25. వ-హుజ్-జీ-ఇలైకి-బి-జిజ్-ఇన్-నఖ్-లతి-తుసా-ఖిత్-అలైకి-రుతబన్-జనియ్యా.

قال الم ١٦ — ٣٠٧ — مريم ١٩

يٰيحيى خذ الكتٰب بقوة ۗ واٰتينٰه الحكم صبيا ﴿١٢﴾ وحنانا
من لدنا وزكوة ۗ وكان تقيا ﴿١٣﴾ وبرا بوالديه ولم يكن
جبارا عصيا ﴿١٤﴾ وسلٰم عليه يوم ولد ويوم يموت ويوم
يبعث حيا ﴿١٥﴾ واذكر في الكتٰب مريم إذ انتبذت من أهلها
مكانا شرقيا ﴿١٦﴾ فاتخذت من دونهم حجابا ۚ فأرسلنا
إليها روحنا فتمثل لها بشرا سويا ﴿١٧﴾ قالت إني أعوذ
بالرحمٰن منك إن كنت تقيا ﴿١٨﴾ قال إنما أنا رسول ربك ۖ
لأهب لك غلٰما زكيا ﴿١٩﴾ قالت أنى يكون لي غلٰم ولم
يمسسني بشر ولم أك بغيا ﴿٢٠﴾ قال كذٰلك ۚ قال ربك
هو علي هين ۚ ولنجعله اٰية للناس ورحمة منا ۚ وكان
أمرا مقضيا ﴿٢١﴾ فحملته فانتبذت به مكانا قصيا ﴿٢٢﴾
فأجاءها المخاض إلى جذع النخلة ۚ قالت يٰليتني مت
قبل هٰذا وكنت نسيا منسيا ﴿٢٣﴾ فنادىها من تحتها
ألا تحزني قد جعل ربك تحتك سريا ﴿٢٤﴾ وهزي
إليك بجذع النخلة تسٰقط عليك رطبا جنيا ﴿٢٥﴾

منزل ٤

మాటలాడలేవు అని దేవుఁడు పలికెను. 11. ఆ పిదప గదిలోనుండి వెలుపలికి వచ్చి తన జనులతో "ఉదయమున సాయంకాలమున దేవుని పవిత్రతను కొనియాడుఁడు" అని సైగలతో తెలిపెను. 12. ఓ యహ్యా! గ్రంథమును గట్టిగ పట్టుకొనుము. మేము అతనికి బాల్యము నందే జ్ఞానమొసంగితిమి. 13. మా నుండి కనికరమును, పవిత్రతను నొసంగితిమి. అతఁడు భక్తిపరుఁడు. 14. తన తల్లిదండ్రులకు సేవచేయువాఁడు. అతఁడు దౌర్జన్యము చేయువాఁడుగను, అవిధేయుఁడుగను ఉండలేదు. 15. అతఁడు పుట్టిన దినమందును అతఁడు చనిపోవు దినమందును అతఁడు సజీవియై లేచు దినమందును అతనికి శాంతి కలుగుఁగాక! 16. (ఓ ముహమ్మదు!) మర్యము తన వారిని వీడి తూర్పు దిక్కున నుండు గృహమును చేరినప్పటి విషయమును గూర్చి ఈ గ్రంథమున చర్చింపుము. 17. ఆ పిదప ఆమె ఒక తెరను వారికి అడ్డువేసికొనెను. ఆ పిదప ఆమె యొద్దకు మా దూతను పంపఁగా నతఁడు సంపూర్ణమానవుఁడై ఆమె ఎదుటకు వచ్చెను. 18. (అపుడు) ఆమె "నీవు భక్తుఁడవైనచో నీ నుండి దేవుని శరణము వేఁడుకొను చున్నాను" అని పలికెను. 19. "నేను నీకు పవిత్రుఁడైన పుత్రు నొసంగుటకై నీ ప్రభువు నుండి పంపఁబడిన దూతను మాత్రమే" అని దేవదూత పలికెను. 20. ఆమె "నాకెట్లు కుమారుఁడు గలుగును. నన్ను ఏ పురుషుఁడును తాఁకలేదు. నేను చెడు నడవడిక గల దానను కూడ కానే" అని పలికెను. 21. దేవదూత, ఇటులే అగును. "ఇది నాకు సులువు. మేము అతనిని ప్రజలకు ఒక సూచనగను మా దయకు కారకునిగను చేయుటకు అట్లు చేసితిమి. ఇది నిర్ణయింపఁబడిన విషయము." అని నీ ప్రభువు పలికెనని పలికెను. 22. ఆ పిదప ఆమె గర్భము దాల్చెను. ఆ పిదప ఆమె ఆ గర్భముతో దూర ప్రదేశమునకు వెళ్లిపోయెను. 23. ఆ పిదప ఆమె ప్రసవ వేదన వలన ఒక ఖర్జూరపు చెట్టు అడుగునకు వచ్చి "దీనికి మునుపే నేను చనిపోయి యుండినచో లోకము నన్ను మఱచిపోయి యుండినచో నెంత బాగుండెడిది" అని పలికెను. 24. అపుడు ఆమె క్రిందినుండి "నీవు దుఃఖపడవలదు. నీకు క్రిందుగ నీ ప్రభువు ఒకయూటను సృష్టించెను. 25. ఖర్జూరపు చెట్టు మొదలు పట్టి విదలింపుము. తాజా ఖర్జూరపు పండ్లు నీపైపడును.

26. ఫ-కులీ-వష్-రబీ-వ-ఖ్రీ-ఐనన్-ఫ-ఇమ్మా-తర-ఇన్న-మినల్-బషరి-అహేదన్-ఫ-ఖూలీ-ఇన్నీ-నజేర్తు-లిర్-రహ్మాని-సౌమన్-ఫలన్-ఉకల్లి-మల్-యౌమ-ఇన్-సియ్యా. 27. ఫ-అతత్-బిహీ-ఖౌమహా-తహ్మి-లుహూ-ఖాలూ-యా-మర్యము-లఖద్-జీతి-షైఅన్-ఫరియ్యా. 28. యా-ఉఖ్‌త-హారూన-మా-కాన-అబూ-కిమ్-రఅ-సౌఇన్-వమా-కానత్-ఉమ్ముకి-బగియ్యా. 29. ఫ-అషారత్-ఇలైహి-ఖాలూ-కైఫ-నుకల్లిము-మన్-కాన-ఫిల్-మహ్‌ది-సబియ్యా. 30. ఖాల-ఇన్నీ-అబ్దుల్లాహి-ఆతా-నియల్-కితాబ-వ-జఅలనీ-నబియ్యా. 31. వ-జఅలనీ-ముబా-రకన్-ఐన-మా- కున్తు-వ-ఔసా-నీ-బిస్-సలాతి-వజ్-జకాతి-మాదుమ్తు-హయ్యా. 32. వ-బర్రమ్-బి-వాలి-దతీ-వ-లమ్-యజ్-అల్‌నీ-జబ్బారన్-ష-ఖియ్యా. 33. వస్-సలాము-అలయ్య-యౌమ-ఉలిత్తు-వ-యౌమ-అమూతు-వ-యౌమ-ఉబ్-అసు-హయ్యా. 34. జాలిక-ఈసబ్‌ను-మర్యమ-ఖౌలల్-హఖ్-ఖిల్లజీ-ఫీహి-యమ్-తరూన్. 35. మా-కాన-లిల్లాహి-అన్-యత్-తఖిజ-మిన్-వలదిన్-సుబ్-హానహూ. ఇజా-ఖజా-అమ్రన్-ఫ-ఇన్నమా-యఖూలు-లహూ-కున్-ఫ-యకూన్. 36. వ-ఇన్నల్లాహ-రబ్బీ-వ-రబ్బుకుమ్-ఫఅ్-బుదుహు. హాజా-సిరా-తుమ్-ముస్-తఖీమ్. 37. ఫఖ్-తల-ఫల్-అహ్-జాబు-మిమ్-బైని-హిమ్-ఫ-వైలుల్-లిల్ల-జీన-కఫరూ-మిమ్-మష్-హది-యౌమిన్-అజీమ్. 38. అస్-మిఅ్-బిహిమ్-వ-అబ్-సిర్-యౌమ-యాతూ-ననా-లాకినిజ్-జాలి-మూనల్-యౌమ-ఫీ-జలా-లిమ్-ముబీన్.

قال الم ١٦ ٣٠٨ مريم ١٩

فَكُلِي وَاشْرَبِي وَقَرِّي عَيْنًا ۖ فَإِمَّا تَرَيِنَّ مِنَ الْبَشَرِ أَحَدًا
فَقُولِي إِنِّي نَذَرْتُ لِلرَّحْمَٰنِ صَوْمًا فَلَنْ أُكَلِّمَ الْيَوْمَ إِنْسِيًّا ﴿٢٦﴾
فَأَتَتْ بِهِ قَوْمَهَا تَحْمِلُهُ ۖ قَالُوا يَا مَرْيَمُ لَقَدْ جِئْتِ شَيْئًا فَرِيًّا ﴿٢٧﴾
يَا أُخْتَ هَارُونَ مَا كَانَ أَبُوكِ امْرَأَ سَوْءٍ وَمَا كَانَتْ أُمُّكِ بَغِيًّا ﴿٢٨﴾
فَأَشَارَتْ إِلَيْهِ ۖ قَالُوا كَيْفَ نُكَلِّمُ مَنْ كَانَ فِي الْمَهْدِ صَبِيًّا ﴿٢٩﴾
قَالَ إِنِّي عَبْدُ اللَّهِ آتَانِيَ الْكِتَابَ وَجَعَلَنِي نَبِيًّا ﴿٣٠﴾ وَجَعَلَنِي
مُبَارَكًا أَيْنَ مَا كُنْتُ وَأَوْصَانِي بِالصَّلَاةِ وَالزَّكَاةِ مَا دُمْتُ
حَيًّا ﴿٣١﴾ وَبَرًّا بِوَالِدَتِي وَلَمْ يَجْعَلْنِي جَبَّارًا شَقِيًّا ﴿٣٢﴾ وَالسَّلَامُ
عَلَيَّ يَوْمَ وُلِدْتُ وَيَوْمَ أَمُوتُ وَيَوْمَ أُبْعَثُ حَيًّا ﴿٣٣﴾ ذَٰلِكَ
عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ ۚ قَوْلَ الْحَقِّ الَّذِي فِيهِ يَمْتَرُونَ ﴿٣٤﴾ مَا كَانَ
لِلَّهِ أَنْ يَتَّخِذَ مِنْ وَلَدٍ ۖ سُبْحَانَهُ ۚ إِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ
لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿٣٥﴾ وَإِنَّ اللَّهَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ ۚ هَٰذَا
صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ﴿٣٦﴾ فَاخْتَلَفَ الْأَحْزَابُ مِنْ بَيْنِهِمْ ۖ فَوَيْلٌ
لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ مَشْهَدِ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿٣٧﴾ أَسْمِعْ بِهِمْ وَأَبْصِرْ
يَوْمَ يَأْتُونَنَا ۖ لَٰكِنِ الظَّالِمُونَ الْيَوْمَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٣٨﴾

منزل ٤

26. ఇఁక నీవు తినుము. త్రాగుము. కన్నుల పండుగ చేసికొనుము. నీ వెవ్వనినైన చూచితివేని "నేను దేవుని కొఱకు ఉపవాస వ్రతము దాల్చితిని. కావున ఈ దినమున ఏ మానవునితోనైనను మాటలాడను" అని పలుకుము అని దేవదూత పలికెను. 27. ఆ పిదప ఆమె తన బిడ్డనెత్తికొని తన జనుల వద్దకు రాఁగా వారు "ఓ మర్యము! నీవు నింద్యమైన పని చేసితివి. 28. ఓ హారూను సోదరీ! నీ తండ్రి చెడ్డవాఁడు కాఁడు. నీ తల్లి చెడునడవడిక గలది కాదు' అని పలుకసాగిరి. 29. ఆ పిదప మర్యము తన బిడ్డను చేతితో చూపెను. వారు "ఒడిలోనున్న బాలునితో మే మెట్లు మాటలాడుదుము" అని పలికిరి. 30. ఈసా "నేను దేవుని సేవకుఁడను. అతఁడు నాకు గ్రంథ మొసంగెను. నన్ను ప్రవక్తగ నియమించెను. 31. నేనెచ్చటనుండినను శుభము గలవాఁడనుగ నన్ను చేసెను. నేను బ్రతికియున్నంత కాలము నమాజును గూర్చియు జకాతును గూర్చియు నాకు ఆజ్ఞనిచ్చి యున్నాఁడు. 32. నేను నా తల్లికి ఉపచారములు చేయువాఁడనుగ నన్ను చేసెను. నేను బలాత్కారము చేయువాఁడనుగను దురదృష్టవంతునిఁగను నన్ను చేయలేదు. 33. నేను పుట్టిన దినమందును మృతినొందు దినమందును మరల సజీవియై లేచు దినమందును నాకు శాంతి ఉన్నది" అని పలికెను. 34. ఇదియే మర్యము కుమారుఁడగు ఈసా విషయము. ఇదియే సత్యమైన మాట. ఇందు ప్రజలు వాదులాడుచున్నారు. 35. దేవుఁడు ఎవ్వనినైనను బిడ్డగఁజేసికొనువాఁడు కాఁడు. అతఁడు పరమ పవిత్రుఁడు. అతఁడు ఏదైన చేయఁగోరినచో దానిని అగుము అని చెప్పిన తోడనే అది అగును. 36. నిశ్చయముగ దేవుఁడు నాకును ప్రభువు. మీకును ప్రభువు. కావున ఆతనినే పూజింపుఁడు. ఇదియే స్థిరమైన సన్మార్గము (అని ఓ ప్రవక్తా! పలుకుము). 37. పిదప జనులు పరస్పరము అభిప్రాయభేదములు పొందిరి. కావున తిరస్కరించు అవిశ్వాసులకు ఒక గొప్ప దినము వచ్చునపుడు వినాశమున్నది. 38. వారు మా వద్దకు వచ్చు దినమందు ఎంతో బాగుగ వినుచు చూచుచుందురు. కాని ఈ దినమున దుష్టులు స్పష్టమైన దుర్మార్గమున పడియున్నారు.

39. వ-అన్-జేర్-హుమ్-యౌమల్-హస్-రతి-ఇజ్-ఖుజి-యల్-అమ్‌రు-వహుమ్-ఫీ-గఫ్-లతిన్-వహుమ్-లా-యూమినూన్. 40. ఇన్నా-నహ్‌ను-నరిసుల్-అర్జ-వ-మన్-అలైహా-వ-ఇలైనా-యుర్-జఊన్. 41. వజ్-కుర్-ఫిల్-కితాబి-ఇబ్రాహీమ-ఇన్నహూ-కాన-సిద్దీ-ఖన్-నబియ్యా. 42. ఇజ్-ఖాల-లి-అబీహి-యా-అబతి-లిమ-తఅ్-బుదు-మా-లా-యస్‌మఉ-వలా-యుబ్‌సిరు-వలా-యుగ్‌నీ-అన్‌క-షైఆ. 43. యా-అబతి-ఇన్నీ-ఖద్-జా-అనీ-మినల్-ఇల్మి-మాలమ్-యాతిక-ఫత్-తబిఅ్-నీ-అహ్-దిక-సిరా-తన్-సవియ్యా. 44. యా-అబతి-లా-తఅ్-బు-దిష్-షైతాన-ఇన్నష్-షైతాన-కాన-లిర్-రహ్మాని-అసియ్యా. 45. యా-అబతి-ఇన్నీ-అఖాఫు-అన్-యమస్-సక-అజా-బుమ్-మినర్-రహ్మాని. ఫ-తకూన-లిష్-షైతాని-వలియ్యా. 46. ఖాల-అ-రాగిబున్-అన్త-అన్-ఆలి-హతీ-యా-ఇబ్రాహీము-ల-ఇల్-లమ్-తన్-తహి-ల-అర్జు-మన్నక-వహ్-జుర్‌నీ-మలియ్యా. 47. ఖాల-సలా-మున్-అలైక-స-అస్-తగ్-ఫిరు-లక-రబ్బీ-ఇన్నహూ-కాన-బీ-హఫియ్యా. 48. వ-అఅ్-తజి-లుకుమ్-వమా-తద్-ఊన-మిన్-దూనిల్లాహి-వ-అద్-ఊ-రబ్బీ-అసా-అల్లా-అకూన-బి-దు-ఆఇ-రబ్బీ షఖియ్యా. 49. ఫ-లమ్మఅ్-తజ-లహుమ్-వమా-యఅ్‌బుదూన-మిన్-దూనిల్లాహి-వ-వహబ్నా-లహూ-ఇస్-హాఖ-వ-యఅ్-ఖూబ-వ-కుల్లన్-జఅల్నా-నబియ్యా. 50. వ-వహబ్నా-లహుమ్-మిర్-రహ్మతినా-వ-జఅల్నా-లహుమ్-లిసాన-సిద్-ఖిన్-అలియ్యా. 51. వజ్-కుర్-ఫిల్-కితాబి-మూసా-ఇన్నహూ-కాన-ముఖ్-లసన్-వకాన-రసూలన్-నబియ్యా.

وَاَنۡذِرۡهُمۡ يَوۡمَ الۡحَسۡرَةِ اِذۡ قُضِىَ الۡاَمۡرُ وَهُمۡ فِىۡ غَفۡلَةٍ وَّهُمۡ
لَا يُؤۡمِنُوۡنَ ﴿۳۹﴾ اِنَّا نَحۡنُ نَرِثُ الۡاَرۡضَ وَمَنۡ عَلَيۡهَا وَاِلَيۡنَا
يُرۡجَعُوۡنَ ﴿۴۰﴾ وَاذۡكُرۡ فِى الۡكِتٰبِ اِبۡرٰهِيۡمَ ؕ اِنَّهٗ كَانَ صِدِّيۡقًا
نَّبِيًّا ﴿۴۱﴾ اِذۡ قَالَ لِاَبِيۡهِ يٰۤاَبَتِ لِمَ تَعۡبُدُ مَا لَا يَسۡمَعُ وَلَا يُبۡصِرُ وَ
لَا يُغۡنِىۡ عَنۡكَ شَيۡـًٔـا ﴿۴۲﴾ يٰۤاَبَتِ اِنِّىۡ قَدۡ جَآءَنِىۡ مِنَ الۡعِلۡمِ مَا لَمۡ
يَاۡتِكَ فَاتَّبِعۡنِىۡۤ اَهۡدِكَ صِرَاطًا سَوِيًّا ﴿۴۳﴾ يٰۤاَبَتِ لَا تَعۡبُدِ الشَّيۡطٰنَ ؕ
اِنَّ الشَّيۡطٰنَ كَانَ لِلرَّحۡمٰنِ عَصِيًّا ﴿۴۴﴾ يٰۤاَبَتِ اِنِّىۡۤ اَخَافُ اَنۡ
يَّمَسَّكَ عَذَابٌ مِّنَ الرَّحۡمٰنِ فَتَكُوۡنَ لِلشَّيۡطٰنِ وَلِيًّا ﴿۴۵﴾ قَالَ اَرَاغِبٌ
اَنۡتَ عَنۡ اٰلِهَتِىۡ يٰۤاِبۡرٰهِيۡمُ ۚ لَئِنۡ لَّمۡ تَنۡتَهِ لَاَرۡجُمَنَّكَ وَاهۡجُرۡنِىۡ مَلِيًّا ﴿۴۶﴾
قَالَ سَلٰمٌ عَلَيۡكَ ۚ سَاَسۡتَغۡفِرُ لَكَ رَبِّىۡ ؕ اِنَّهٗ كَانَ بِىۡ حَفِيًّا ﴿۴۷﴾ وَ
اَعۡتَزِلُكُمۡ وَمَا تَدۡعُوۡنَ مِنۡ دُوۡنِ اللّٰهِ وَاَدۡعُوۡا رَبِّىۡ ۖ عَسٰٓى اَلَّاۤ
اَكُوۡنَ بِدُعَآءِ رَبِّىۡ شَقِيًّا ﴿۴۸﴾ فَلَمَّا اعۡتَزَلَهُمۡ وَمَا يَعۡبُدُوۡنَ مِنۡ
دُوۡنِ اللّٰهِ ۙ وَهَبۡنَا لَهٗۤ اِسۡحٰقَ وَيَعۡقُوۡبَ ؕ وَكُلًّا جَعَلۡنَا نَبِيًّا ﴿۴۹﴾
وَوَهَبۡنَا لَهُمۡ مِّنۡ رَّحۡمَتِنَا وَجَعَلۡنَا لَهُمۡ لِسَانَ صِدۡقٍ عَلِيًّا ﴿۵۰﴾
وَاذۡكُرۡ فِى الۡكِتٰبِ مُوۡسٰٓى اِنَّهٗ كَانَ مُخۡلَصًا وَّكَانَ رَسُوۡلًا نَّبِيًّا ﴿۵۱﴾

39. కార్యమును గూర్చి తీర్పు జరిగినపుడు అవిశ్వాసులు పశ్చాత్తాపము నొందు దినమును గూర్చి వారిని భయపెట్టుము. వారు అశ్రద్ధ వహించి యున్నారు. వారు నమ్మరు. 40.నిశ్చయముగ మేము భూమికిని, అందుండు వారికిని వారసులము. వారు మా యొద్దకే మరలి వత్తురు. 41. ఈ ఖురాను గ్రంథములో ఇబ్రాహీమును గూర్చిచర్చింపుము. నిశ్చయముగ అతఁడు సత్యవంతుఁడగు ప్రవక్త. 42. అతఁడు తన తండ్రితో "ఓ నా తండ్రీ! వినలేని చూడలేని నీకు ఏమియు పనికి రానట్టి దానిని నీవేల పూజించుచున్నావు. 43. ఓ నా తండ్రీ! నీకుఁగలుగని జ్ఞానము నాకుఁ గలిగినది. కావున నన్ను అనుసరింపుము. నీకు సరియైన మార్గము చూపుదును. 44. ఓ నాయనా! సైతానును పూజింపకుము. నిశ్చయముగ సైతాను దేవునికి అవిధేయుఁడు. 45. ఓ నా తండ్రీ! దేవుని నుండి నీకు శిక్ష గలుగునని నాకు భీతి గలదు. నీవు సైతానునకు తోడుగనైపోదువు" అని పలికినపుడు, 46. ఇబ్రాహీము తండ్రి "ఓ ఇబ్రాహీము! నీవు నా దైవములను తిరస్కరించు చున్నావా? నీవు (తిరస్కారమును) మానుకొనక పోతివా? నిన్ను రాళ్లతోఁ గొట్టుదును. చిరకాలమువఱకు నన్ను వదలిపొమ్ము" అని పలికెను. 47. ఇబ్రాహీము "నీకు సలామ్. నీ కొఱకు నా ప్రభువును క్షమాపణ వేఁడెదను. నిశ్చయముగ అతఁడు నాపై కనికరము గలిగియున్నాఁడు. 48. మిమ్ములను, మీరు దేవుని వదలి పూజించునట్టి వారిని వదలుచున్నాను. నేను నా ప్రభువును ప్రార్థింతును. నేను నా ప్రభువును ప్రార్థించి నిష్ఫలుఁడను కాను అని నాకు ఆశ గలదు" అని పలికెను. 49. ఆ పిదప ఇబ్రాహీము, వారిని వారు దేవుని వదలి పూజించునట్టి దైవములు వదలిపోఁగా మేము అతనికి ఇస్‌హాఖును, యాఖూబును అనుగ్రహించితిమి. వారిద్దఱిని ప్రవక్తలుగ నియమించితిమి. 50. వారికి మా దయను అనుగ్రహించితిమి. వారికి గొప్ప కీర్తి గలుగఁజేసితిమి. 51. ఈ ఖురాను గ్రంథమునందు మూసాను గూర్చి చర్చింపుము. నిశ్చయముగ అతఁడు ఎన్నుకొనఁబడిన యాతఁడు. మఱియు అతఁడు పంపఁబడిన ప్రవక్త.

52. వ-నా-దైనాహు-మిన్-జాని-బిత్-తూరిల్-ఐమని-వ-
ఖర్-రబ్నాహు-నజియ్యా. 53. వ-వహబ్నా-లహూ-మిర్-
రహ్-మతినా-అఖాహు-హారూన-నబియ్యా. 54. వజ్-కుర్-
ఫిల్-కితాబి-ఇస్మాఈల-ఇన్నహూ-కాన-సాదిఖల్-వఅ్‌ది-
వకాన-రసూలన్-నబియ్యా. 55. వకాన-యామురు-అహ్-
లహూ-బిస్-సలాతి-వజ్-జకాతి-వకాన-ఇన్‌ద-రబ్బిహీ-
మర్‌జియ్యా 56. వజ్-కుర్-ఫిల్-కితాబి-ఇద్రీస-ఇన్నహూ-
కాన-సిద్దీ-ఖన్-నబియ్యా. 57. వ-రఫఅ్-నాహు-మకానన్-
అలియ్యా. 58. ఉలాఇ-కల్లజీన-అన్-అమల్లాహు-
అలైహిమ్-మినన్-నబియ్యీన-మిన్-జుర్రి-య్యతి ఆదమ-
వ మిమ్-మన్-హమల్నా-మఅ-నూహిన్ వమిన్-
జుర్రియ్యతి-ఇబ్రా-హీమ-వ-ఇస్రా-ఈల-వ-మిమ్మన్-
హదైనా-వజ్-తబైనా. ఇజా-తుత్లా-అలై-హిమ్-ఆయా-
తుర్-రహ్మాని-ఖర్రూ-సుజ్-జదన్-వ-బుకియ్యా. 59. ఫ-
ఖలఫ-మిమ్-బఅ్-దిహిమ్-ఖల్-ఫున్-అజా-ఉస్-సలాత-
వత్-తబ-ఉష్-షహ-వాతి-ఫ-సౌఫ-యల్-ఖౌన-గయ్యా.
60. ఇల్లా-మన్-తాబ-వ-ఆమన-వ-అమిల-సాలి-హన్-
ఫ-ఉలా-ఇక-యద్-ఖులూనల్-జన్నత-వలా-యుజ్-
లమూన-షైఅ. 61. జన్నాతి-అద్‌ని-నిల్లతీ-వఅదర్-
రహ్మాను-ఇబా-దహూ-బిల్-గైబి. ఇన్నహూ-కాన-వఅ్-
దుహూ-మా-తియ్యా. 62. లా-యస్‌మ-ఊన-ఫీహా-లగ్-
వన్-ఇల్లా-సలామా. వ-లహుమ్-రిజ్-ఖుహుమ్-ఫీహా-బుక్-
రతన్-వ-అషియ్యా. 63. తిల్-కల్-జన్న-తుల్-లతీ-
నూరిసు-మిన్-ఇబా-దినా-మన్-కాన-తఖియ్యా.

قال الم ١٦ ٣١٠ مريم ١٩

وناديناه من جانب الطور الأيمن وقربناه نجيا ﴿٥٢﴾ و
وهبنا له من رحمتنا أخاه هرون نبيا ﴿٥٣﴾ واذكر في الكتب
إسمعيل إنه كان صادق الوعد وكان رسولا نبيا ﴿٥٤﴾ و
كان يأمر أهله بالصلوة والزكوة وكان عند ربه مرضيا ﴿٥٥﴾
واذكر في الكتب إدريس إنه كان صديقا نبيا ﴿٥٦﴾ ورفعنه
مكانا عليا ﴿٥٧﴾ أولئك الذين أنعم الله عليهم من النبين
من ذرية ادم وممن حملنا مع نوح ومن ذرية إبرهيم
وإسراءيل وممن هدينا واجتبينا إذا تتلى عليهم ايت
الرحمن خروا سجدا وبكيا ﴿٥٨﴾ فخلف من بعدهم خلف
أضاعوا الصلوة واتبعوا الشهوت فسوف يلقون غيا ﴿٥٩﴾
إلا من تاب وامن وعمل صالحا فأولئك يدخلون
الجنة ولا يظلمون شيئا ﴿٦٠﴾ جنت عدن التي وعد
الرحمن عباده بالغيب إنه كان وعده مأتيا ﴿٦١﴾ لا يسمعون
فيها لغوا إلا سلما ولهم رزقهم فيها بكرة وعشيا ﴿٦٢﴾
تلك الجنة التي نورث من عبادنا من كان تقيا ﴿٦٣﴾

منزل ٤

52. మేము తూరుకొండ కుడి ప్రక్కనుండి ఆతనిని పిలిచితిమి. రహస్యము చెప్పుటకు ఆతనిని మమ్ము సమీపింపజేసితిమి. 53. మా యనుగ్రహముచే ఆతని యన్న యగు హారూను ప్రవక్తగ నియమించి యాతనికి నొసంగితిమి. 54.. ఈ ఖురాను గ్రంథములో ఇస్మాయీలును గూర్చి చర్చింపుము. నిశ్చయముగ ఆతఁడు వాగ్దానమున సత్యవంతుఁడు. ఆతఁడు పంపఁబడిన ప్రవక్త. 55. ఆతఁడు నమాజును గూర్చి తన యింటివారిని ఆజ్ఞాపించు చుండెను. తన ప్రభువునకు ప్రియుఁడై యుండెను. 56. ఈ ఖురాను గ్రంథములో ఇద్రీసును గూర్చి చర్చింపుము. నిశ్చయముగ ఆతఁడు సత్యవంతుఁడైన ప్రవక్త. 57. మే మాతనిని ఉన్నత స్థానమునకు చేర్చితిమి. 58. వారు దేవుఁడు అనుగ్రహించిన ప్రవక్తలలోని వారలు. వారు ఆదము సంతతివారు వారిలో కొందఱు, మేము ఎవ్వరిని నూహుతోపాటు నావలో నెక్కించితిమో వారి సంతతివారు. వారిలో కొందఱు, ఇబ్రాహీము యాఖూబు సంతతివారలు. వారందఱును మేము సన్మార్గము చూపి యెన్నుకొన్న వారిలో చేరినవారు. దైవవాక్యములు వారి యెదుట పఠింపఁబడునపుడు వారు కన్నీరు విడుచుచు సాష్టాంగపడుదురు. 59. వారి పిదప కొందఱు అయోగ్యులువచ్చి నమాజును వదిలిపెట్టిరి. అధర్మమగు కోరికల ననుసరించిరి. కావున వారు సమీపముననే వినాశము పొందుదురు. 60. కాని ఎవరు క్షమాపణ వేఁడుకొని విశ్వసించి సత్కార్యములు చేసిరో వారు స్వర్గములో ప్రవేశింతురు. వారికెట్టి నష్టము గలుగదు. 61. దేవుఁడు తన భక్తులకు అగోచరములైనట్టి సదా యుండు స్వర్గవనములఁగూర్చి వారికి వాగ్దానము చేసెను. నిశ్చయముగా వారు ఆతని వాగ్దానమును తప్పక పొందుదురు. 62. వారు ఆ స్వర్గవనములలో సలామ్- తప్ప వ్యర్థపు మాటలు వినరు. వారికి అందు ఉదయమును సాయంకాలమును ఆహారము లభించును. 63. మా సేవకులలో నెవఁడు భయభక్తులతో నుండునో వానికి ఈ స్వర్గ మొసంగుదుము.

64. వమా-నత-నజ్-జెలు-ఇల్లా-బి-అమ్‌రి-రబ్బిక-
లహూ-మా-బైన-ఐదీనా-వమా-ఖల్‌ఫనా-వ-మా-బైన-
జాలిక-వమా-కాన-రబ్బుక-నసియ్యా. 65. రబ్బుస్-
సమావాతి-వల్-అర్‌జి-వమా-బైన-హుమా-ఫత్-బుద్‌హు-
వస్-తబిర్-లి-ఇబా-దతిహీ. హల్-తత్-లము-లహూ-
సమియ్యా. 66. వ-య-ఖూలుల్-ఇన్‌సాను-అ-ఇజా-
మామిత్తు-ల-సౌఫ-ఉఖ్-రజు-హయ్యా. 67. అవ-లా-
యజ్-కురుల్-ఇన్‌సాను-అన్నా-ఖలఖ్నాహు-మిన్-ఖబ్లు-
వ-లమ్-యకు-షైఅ. 68. ఫవ-రబ్బిక-ల-నహ్-షు-
రన్నహుమ్-వష్-షయా-తీన-సుమ్మ ల-నుహ్-జి-
రన్నహుమ్-హౌల-జహన్నమ-జిసియ్యా. 69. సుమ్మ-
లనన్-జి-తన్న-మిన్-కుల్లి-షీఅతిన్-అయ్యు-హుమ్-
అషద్దు-అలర్-రహ్మాని-ఇతియ్యా. 70. సుమ్మ-ల-నహ్‌ను-
అత్-లము-బిల్ల జీన-హుమ్-ఔలా-బిహా-సీలియ్యా. 71.
వ-ఇన్-మిన్‌కుమ్-ఇల్లా-వారి-దుహా-కాన-అలా-రబ్బిక-
హత్-మమ్-మఖ్‌జియ్యా. 72. సుమ్మ-ను-నజ్-జిల్ల-
జీనత్-తఖౌ-వ-నజరుజ్-జాలిమీన-ఫీహా-జిసియ్యా. 73.
వ-ఇజా-తుత్లా-అలైహిమ్-ఆయాతునా-బయ్యి-నాతిన్-
ఖాలల్-లజీన-కఫరూ-లిల్ల జీన-ఆమనూ-అయ్యుల్-ఫరీ-
ఖైని-ఖైరుమ్-మఖామన్-వ-అహ్సను-నదియ్యా. 74. వ-
కమ్-అహ్-లక్నా-ఖబ్-లహుమ్-మిన్-ఖర్నిన్-హుమ్-
అహ్సను-అసాసన్-వ-రీయా. 75. ఖుల్-మన్-కాన-ఫిజ్-
జలా-లతి-ఫల్-యమ్-దుద్-లహుర్-రహ్మాను-మద్దా.
హత్తా-ఇజా-రఔ-మా-యూ-అదూన-ఇమ్మల్-అజాబ-వ-
ఇమ్మస్-సాఅత. ఫస-యత్-లమూన-మన్-హువ షర్రుమ్-
మకానన్-వ-అజ్-అఫు-జున్దా.

قال الم ١٦ ٣١١ مريم ١٩

وَمَا نَتَنَزَّلُ اِلَّا بِاَمْرِ رَبِّكَ ۚ لَهٗ مَا بَيْنَ اَيْدِيْنَا وَمَا خَلْفَنَا
وَمَا بَيْنَ ذٰلِكَ ۚ وَمَا كَانَ رَبُّكَ نَسِيًّا ﴿٦٤﴾ رَبُّ السَّمٰوٰتِ وَ
الْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا فَاعْبُدْهُ وَاصْطَبِرْ لِعِبَادَتِهٖ ؕ هَلْ تَعْلَمُ
لَهٗ سَمِيًّا ﴿٦٥﴾ وَيَقُوْلُ الْاِنْسَانُ ءَاِذَا مَا مِتُّ لَسَوْفَ اُخْرَجُ حَيًّا ﴿٦٦﴾ ع
اَوَلَا يَذْكُرُ الْاِنْسَانُ اَنَّا خَلَقْنٰهُ مِنْ قَبْلُ وَلَمْ يَكُ شَيْئًا ﴿٦٧﴾
فَوَرَبِّكَ لَنَحْشُرَنَّهُمْ وَالشَّيٰطِيْنَ ثُمَّ لَنُحْضِرَنَّهُمْ حَوْلَ جَهَنَّمَ
جِثِيًّا ﴿٦٨﴾ ثُمَّ لَنَنْزِعَنَّ مِنْ كُلِّ شِيْعَةٍ اَيُّهُمْ اَشَدُّ عَلَى الرَّحْمٰنِ
عِتِيًّا ﴿٦٩﴾ ثُمَّ لَنَحْنُ اَعْلَمُ بِالَّذِيْنَ هُمْ اَوْلٰى بِهَا صِلِيًّا ﴿٧٠﴾ وَاِنْ
مِّنْكُمْ اِلَّا وَارِدُهَا ۚ كَانَ عَلٰى رَبِّكَ حَتْمًا مَّقْضِيًّا ﴿٧١﴾ ثُمَّ نُنَجِّي
الَّذِيْنَ اتَّقَوْا وَّنَذَرُ الظّٰلِمِيْنَ فِيْهَا جِثِيًّا ﴿٧٢﴾ وَاِذَا تُتْلٰى عَلَيْهِمْ
اٰيٰتُنَا بَيِّنٰتٍ قَالَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا لِلَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا ۙ اَيُّ الْفَرِيْقَيْنِ
خَيْرٌ مَّقَامًا وَّاَحْسَنُ نَدِيًّا ﴿٧٣﴾ وَكَمْ اَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِّنْ قَرْنٍ هُمْ
اَحْسَنُ اَثَاثًا وَّرِءْيًا ﴿٧٤﴾ قُلْ مَنْ كَانَ فِي الضَّلٰلَةِ فَلْيَمْدُدْ لَهُ
الرَّحْمٰنُ مَدًّا ۚ حَتّٰٓى اِذَا رَاَوْا مَا يُوْعَدُوْنَ اِمَّا الْعَذَابَ وَاِمَّا
السَّاعَةَ ۭ فَسَيَعْلَمُوْنَ مَنْ هُوَ شَرٌّ مَّكَانًا وَّاَضْعَفُ جُنْدًا ﴿٧٥﴾

منزل ٤

64. నీ ప్రభువు నాజ్ఞలేనిది మేము రాలేము. మా కెదుట నున్నదియు మాకు వెనుక నున్నదియు వాని
మధ్యనున్నదియు సర్వము ఆతనిదే. నీ ప్రభువు మఱచిపోవు వాఁడు కాఁడు. 65. ఆతఁడు ఆకాశములకును భూమికిని
వాని మధ్యనున్న సమస్తమునకును ప్రభువు. కావున ఆతనినే ఆరాధింపుము, ఆతని ప్రార్థనయందు స్థిరముగ నుండుము.
ఎవఁడైన ఆతనికి సాటి గలఁడు అని నీకు తెలియునా! (అని దేవదూత చెప్పెను.) 66. నేను చనిపోయిన పిదప
సజీవియై లేచెదనా ఏమి! అని మానవుఁడు పలుకును. 67. మునుపు మానవుఁడు ఏమియు లేనపుడు మేము
వానిని సృష్టించిన విషయము వానికి జ్ఞప్తి లేదా! 68. నీ ప్రభువు సాక్షి! నిశ్చయముగ మేము వారిని మఱియు
వారితోపాటు సైతానులను కూడ మోఁకాళ్లపైపడి యుండు స్థితిలో నరకమునకు చుట్టు సమావేశ పఱచెదము. 69.
ఆ పిదప వారిలో నెవరు ఎక్కువగ దేవునికి అవిధేయులై యుండిరో వారిని వేఱుపఱచెదము. 70. ఎవరు నరకములో
పడుటకు నెక్కువ అర్హులో వారు మాకు బాగుగఁదెలియును. 71. మీలో ప్రతివాఁడును దానిని దాఁటవలసి యున్నది.
ఇది నీ ప్రభువు నియమించినట్టి వాగ్ధానము. తప్పక అయితీరును. 72. ఆ పిదప భయభక్తులు గల వారిని రక్షించుము.
దుర్మార్గులు మోఁకాళ్లపై పడి యుండునట్లుగ అందు వదలుదుము. 73. మా స్పష్టమైన సూచనలు ఈ ప్రజల
యెదుట పఠింపఁబడునపుడు తిరస్కరించిన అవిశ్వాసులు, "రెండు సంఘముల వారిలో ఎవరి యిండ్లు మేలైనవి.
మఱియు ఎవరి సభ చాల బాగున్నది" అని ముసల్మానులతో పలుకుదురు. 74. వీరికి మునుపు, వీరికంటె నెక్కువ
సామానులును శోభయుఁ గలిగియున్న పెక్కు సంఘముల వారిని మేము నాశము చేసితిమి. 75. "ఎవరు దుర్మార్గములో
పడియున్నారో అదే దేవుఁడు వారిని వదలిపెట్టుచుండును. తుదకు వారు, తమకు వాగ్దానము చేయఁబడినట్టి,
శిక్షను లేదా తుది దినమును చూచునపుడు ఎవరి నివాసము చాల చెడ్డదో, ఎవరి సహాయులు బలహీనులో,
తెలిసికొందురు" అని ఓ ప్రవక్త! పలుకుము.

76. వ-యజీ-దుల్లా-హుల్-లజీ-నహ్-తదౌ-హుదన్. వల్-
బా-ఖియాతుస్-సాలి-హేతు-ఖైరున్-ఇన్ద-రబ్బిక-సవా-బన్-
వ-ఖైరుమ్-మరద్దా. 77. అఫ-రఐ-తల్లజీ-కఫర-బి-
ఆయాతినా-వ-ఖాల-ల-ఊత-యన్న-మాలన్-వ-వలదా.
78. అత్-తల-అల్-గైబ-అమిత్-తఖజ-ఇన్-దర్-
రహ్మాని-అహ్దా. 79. కల్లా.స-నక్-తుబు-మా-యఖూలు-
వ-నముద్దు-లహూ-మినల్-అజాబి-మద్దా. 80. వన
రిసుహూ-వమా-యఖూలు-వ-యాతీనా-ఫర్దా. 81. వత్-
తఖజూ-మిన్-దూనిల్లాహి-ఆలి-హతల్-లి-యకూనూ-
లహుమ్-ఇజ్జా. 82. కల్లా-సయక్-ఫురూన-బి-ఇబా-
దతిహిమ్-వ-యకూ-నూన-అలైహిమ్-జిద్దా. 83. అలమ్-
తర-అన్నా-అర్సల్-నష్-షయాతీన-అలల్-కాఫిరీన-త-
ఉజ్-జుహుమ్-అజ్జా. 84. ఫలా-తత్-జల్-అలైహిమ్.
ఇన్నమా-నఉద్దు-లహుమ్-అద్దా. 85. యౌమ-నహ్-
షురుల్-ముత్త-ఖీన-ఇలర్-రహ్మాని-వఫ్దా. 86. వ-
నసూఖుల్-ముజ్-రిమీన-ఇలా-జహన్నమ-విర్దా. 87. లా-
యమ్-లికూ-నష్-షఫా-అత-ఇల్లా-మనిత్-తఖజ-ఇన్-
దర్-రహ్మాని-అహ్దా. 88. వ-ఖాలుత్-తఖ-జర్-రహ్మాను-
వలదా. 89. లఖద్-జీతుమ్-షైఅన్-ఇద్దా. 90. తకా-దుస్-
సమావాతు-యత-ఫత్తర్న-మిన్హు-వతన్-షఖ్-ఖుల్-
అర్జు-వ-తఖిర్రుల్-జిబాలు-హద్దా. 91. అన్-దఔలిర్-
రహ్మాని-వలదా. 92. వ-మా-యమ్-బగీ-లిర్-రహ్మాని-అన్-
యత-తఖిజ-వలదా. 93. ఇన్-కుల్లు-మన్-ఫిస్-సమా-
వాతి-వల్-అర్జి-ఇల్లా-ఆతిర్-రహ్మాని-అబ్దా. 94. లఖద్-
అహ్-సాహుమ్-వ-అద్ద-హుమ్-అద్దా. 95. వ-కుల్లు-
హుమ్-ఆతీహి-యౌమల్-ఖియా-మతి-ఫర్దా.

وَيَزِيدُ اللَّهُ الَّذِينَ اهْتَدَوْا هُدًى ۗ وَالْبَاقِيَاتُ الصَّالِحَاتُ
خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَخَيْرٌ مَرَدًّا ﴿٧٦﴾ أَفَرَأَيْتَ الَّذِي كَفَرَ
بِآيَاتِنَا وَقَالَ لَأُوتَيَنَّ مَالًا وَوَلَدًا ﴿٧٧﴾ أَطَّلَعَ الْغَيْبَ أَمِ اتَّخَذَ
عِنْدَ الرَّحْمَٰنِ عَهْدًا ﴿٧٨﴾ كَلَّا ۚ سَنَكْتُبُ مَا يَقُولُ وَنَمُدُّ لَهُ مِنَ
الْعَذَابِ مَدًّا ﴿٧٩﴾ وَنَرِثُهُ مَا يَقُولُ وَيَأْتِينَا فَرْدًا ﴿٨٠﴾ وَاتَّخَذُوا
مِنْ دُونِ اللَّهِ آلِهَةً لِيَكُونُوا لَهُمْ عِزًّا ﴿٨١﴾ كَلَّا ۚ سَيَكْفُرُونَ
بِعِبَادَتِهِمْ وَيَكُونُونَ عَلَيْهِمْ ضِدًّا ﴿٨٢﴾ أَلَمْ تَرَ أَنَّا أَرْسَلْنَا الشَّيَاطِينَ
عَلَى الْكَافِرِينَ تَؤُزُّهُمْ أَزًّا ﴿٨٣﴾ فَلَا تَعْجَلْ عَلَيْهِمْ ۖ إِنَّمَا نَعُدُّ لَهُمْ عَدًّا ﴿٨٤﴾
يَوْمَ نَحْشُرُ الْمُتَّقِينَ إِلَى الرَّحْمَٰنِ وَفْدًا ﴿٨٥﴾ وَنَسُوقُ الْمُجْرِمِينَ
إِلَىٰ جَهَنَّمَ وِرْدًا ﴿٨٦﴾ لَا يَمْلِكُونَ الشَّفَاعَةَ إِلَّا مَنِ اتَّخَذَ عِنْدَ
الرَّحْمَٰنِ عَهْدًا ﴿٨٧﴾ وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمَٰنُ وَلَدًا ﴿٨٨﴾ لَقَدْ جِئْتُمْ شَيْئًا
إِدًّا ﴿٨٩﴾ تَكَادُ السَّمَاوَاتُ يَتَفَطَّرْنَ مِنْهُ وَتَنْشَقُّ الْأَرْضُ وَتَخِرُّ الْجِبَالُ
هَدًّا ﴿٩٠﴾ أَنْ دَعَوْا لِلرَّحْمَٰنِ وَلَدًا ﴿٩١﴾ وَمَا يَنْبَغِي لِلرَّحْمَٰنِ أَنْ يَتَّخِذَ وَلَدًا ﴿٩٢﴾
إِنْ كُلُّ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ إِلَّا آتِي الرَّحْمَٰنِ عَبْدًا ﴿٩٣﴾ لَقَدْ
أَحْصَاهُمْ وَعَدَّهُمْ عَدًّا ﴿٩٤﴾ وَكُلُّهُمْ آتِيهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَرْدًا ﴿٩٥﴾

76. దేవుఁడు సన్మార్గము పొందినవారికి సన్మార్గము హెచ్చించును. చిరకాలముగనుండు సత్కార్యములు, పుణ్యములు ఫలితమును బట్టి నీ ప్రభువు నొద్ద చాల శ్రేష్టములైనవి. 77. మా వాక్యములను తిరస్కరించి (పరమందు) నాకు ధనమును సంతానము లభించునని పలుకునట్టి వానిని నీవు చూచితివా! 78. ఏమి వాఁడు అగోచరమును తెలిసికొనెనా! లేదా వాఁడు దేవుని నుండి వాగ్దానము పుచ్చుకొనెనా! 79. అట్లు కాదు. వాఁడు చెప్పునది మేము వ్రాసి యుంచెదము. వానికి బాధ హెచ్చించుచుందుము. 80. వాఁడు చెప్పిన వస్తువులకు మేము వారసులగుదుము. వాఁడు మా వద్దకు ఒంటరిగ వచ్చును. 81. ఈ అవిశ్వాసులు దేవుని వదలి తమకు సహాయముగ ఇతర దేవతలను స్వీకరించి యున్నారు. 82. ఆ దేవతలు అట్టివారు కారు. వారి ప్రార్థనను తిరస్కరింతురు. మఱియు వారికి విరోధులగుదురు. 83. తిరస్కరించు అవిశ్వాసులపై సైతానులను వదలి యున్నారము. వారు వారిని ప్రేరేపించు చుందురు. అను విషయము నీకు తెలియదా! 84. కావున వారి విషయమున నీవు తొందరపడకుము. మేము అందఱిని లెక్కించి యున్నారము. 85. ఆ దినమున భక్తులను అతిథులఁగ దేవుని వద్దకు చేర్చెదము. 86. పాపాత్ములను దాహము గల వారలఁగఁజేసి నరకమునకు తోలెదము. 87. దేవుని సెలవు పుచ్చుకొన్న వారు తప్ప నితరులు సిఫారసు చేయఁజాలరు. 88. "దేవుఁడు బిడ్డలు గలిగి యున్నాఁడు" అని అవిశ్వాసులు పలుకుదురు. 89. మీరు చాల నీచమైన మాట పలికితిరి. 90. దానివలన ఆకాశములు చీలిపోయి భూమిబ్రద్దలై పర్వతములుబ్రద్దలై పడిపోవుటకు సంసిద్ధములై యున్నవి. దేవునికి బిడ్డలు గలరు అని వారు పలికి నందులకు అట్లు కానున్నది. 92. తన కొఱకు ఒకనిని బిడ్డగాఁజేసికొనుట దేవునికి తగదు. భూమ్యాకాశములలో నున్న అందఱును దేవుని వద్దకు దాసులై వత్తురు. 94. నిశ్చయముగ దేవుఁడు వారిని వ్యాపించి యున్నాఁడు. వారిని లెక్కించి యున్నాఁడు. 95. తీర్పుదినమందు అతని వద్దకు ఒకరొకరుగా వత్తురు.

96. ఇన్నల్-లజీన-ఆమనూ-వ-తమి-లుస్-సాలిహాతి-
సయజ్-తెలు-లహు-ముర్-రహ్మాను-వుద్దా. 97 ఫ-
ఇన్నమా-యస్-సర్నాహు-బి-లిసానిక-లి-తుబష్-షిర-
బిహిల్-ముత్త-ఖీన-వ-తున్-జిర-బిహీ-ఖౌమల్-లుద్దా.
98. వ-కమ్-అహ్-లక్నా-ఖబ్-లహుమ్-మిన్-ఖర్-నిన్-
హల్-తుహిస్సు-మిన్-హుమ్-మిన్-అహదిన్-ఔ-తస్-మ
ఉ-లహుమ్--రిక్-జా.

సూరయే తాహా, మక్కీ, రుకూ-8, ఆయతె(-135

బిస్మిల్లా-హిర్రహ్మా-నిర్రహీమ్

1. తాహా. 2 మాఅన్--జెల్నా-తెలైకల్-ఖుర్-ఆన-లి-
తష్ఖా-3. ఇల్లా-తజ్-కిరతల్-లిమన్-యఖ్షా. 4. తన్-
జీలమ్-మిమ్మన్-ఖల-ఖల్-అర్జ-వస్-సమా-వాతిల్-
ఉలా. 5. అర్-రహ్మాను-తలల్-అర్-షిస్-తవా. 6. లహూ-
మా-ఫిస్-సమా-వాతి-వమా-ఫిల్-అర్జి-వమా-బైన
హుమా. వమా-తహ్-తస్-సరా. 7. వ-ఇన్-తజ్-హర్-బిల్-
ఖౌలి-ఫ-ఇన్నహూ-యత్-లముస్-సిర్ర-వ-అఖ్ఫా. 8.
అల్లాహు-లాఇలాహ-ఇల్లా-హువ-లహుల్-అస్-మా ఉల్-
హుస్నా. 9. వ-హల్-అతాక-హదీసు-మూసా. 10. ఇజ్-
రఆ-నారన్-ఫఖాల-లి-అహ్-లిహిమ్-కుసూ-ఇన్నీ-ఆనస్-
తు-నారల్-లతల్లీ-ఆతీకుమ్-మిన్-హా-బి-ఖబ-సిన్-ఔ-
అజిదు-తలన్నారి-హుదా. 11. ఫలమ్మా-అతాహా-నూదియ-
యా మూసా. 12. ఇన్నీ-అన-రబ్బుక-ఫఖ్-లత్-నత్-లైక-
ఇన్నక-బిల్-వాదిల్-ముఖద్దసి-తువా.

قال الم ١٦ ٣١٣ طٰهٰ ٢٠

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَيَجْعَلُ لَهُمُ الرَّحْمَٰنُ
وُدًّا ﴿٩٦﴾ فَإِنَّمَا يَسَّرْنَاهُ بِلِسَانِكَ لِتُبَشِّرَ بِهِ الْمُتَّقِينَ وَتُنذِرَ
بِهِ قَوْمًا لُّدًّا ﴿٩٧﴾ وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُم مِّن قَرْنٍ هَلْ تُحِسُّ
مِنْهُم مِّنْ أَحَدٍ أَوْ تَسْمَعُ لَهُمْ رِكْزًا ﴿٩٨﴾

سُورَةُ طٰهٰ مَكِّيَّةٌ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ
طه ﴿١﴾ مَا أَنزَلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لِتَشْقَىٰ ﴿٢﴾ إِلَّا تَذْكِرَةً لِّمَن
يَخْشَىٰ ﴿٣﴾ تَنزِيلًا مِّمَّنْ خَلَقَ الْأَرْضَ وَالسَّمَاوَاتِ الْعُلَى ﴿٤﴾
الرَّحْمَٰنُ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَىٰ ﴿٥﴾ لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي
الْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَمَا تَحْتَ الثَّرَىٰ ﴿٦﴾ وَإِن تَجْهَرْ بِالْقَوْلِ
فَإِنَّهُ يَعْلَمُ السِّرَّ وَأَخْفَى ﴿٧﴾ اللَّهُ لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ لَهُ الْأَسْمَاءُ
الْحُسْنَىٰ ﴿٨﴾ وَهَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ مُوسَىٰ ﴿٩﴾ إِذْ رَأَىٰ نَارًا فَقَالَ
لِأَهْلِهِ امْكُثُوا إِنِّي آنَسْتُ نَارًا لَّعَلِّي آتِيكُم مِّنْهَا بِقَبَسٍ أَوْ
أَجِدُ عَلَى النَّارِ هُدًى ﴿١٠﴾ فَلَمَّا أَتَاهَا نُودِيَ يَا مُوسَىٰ ﴿١١﴾ إِنِّي أَنَا
رَبُّكَ فَاخْلَعْ نَعْلَيْكَ إِنَّكَ بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ طُوًى ﴿١٢﴾

منزل ٤

96. నిశ్చయముగా నెవరు విశ్వసించి సత్కార్యములు చేసిరో దేవుడు వారికి ప్రేమ నొసంగును. 97. నీవు ఖురాను మూలమున భక్తులకు సంతోషవార్త వినిపించుటకును వివాదములాడు ప్రజలను భయపెట్టుటకును దానిని నీ భాషలో సులువుగా మేమే చేసితిమి. 98. వీరికి ముందు గడచిన అనేక సంఘములను నశింపజేసితిమి. నీవు వారిలో నెవ్వనినైనను చూచుచున్నావా! లేక వారి మెల్లని శబ్దమైన వినుచున్నావా!

సూరయే తాహా 20 మక్కీ 135 వాక్యములు

అమిత దయాళువును ప్రేమించువాడు నగు అల్లాః పేర.

1.తాహా. దీని వాస్తవమైన అర్థము సర్వజ్ఞుఁడగు దేవునకే యెఱుక. ఇది సూరాపేరు. కొందఱు ఓ మానవుఁడా! అని దీని అర్థము చేసి యున్నారు. 2. నీవు కష్టపడుటకై మేము ఖురానును నీకు పంపలేదు. 3. కాని దేవునికి భయపడునట్టి వానికి బోధనార్థము పంపితిమి. 4. భూమిని, ఎత్తైన ఆకాశములను, సృష్టించిన వానిచే ఖురాను పంపఁబడెను. 5. ఆ అమిత దయాళువు సింహాసనము నందాసీనుఁడాయెను. 6. అకాశముల లోను భూమిలోను ఆ రెంటి మధ్యలోను, పాతాళములోను ఉన్న సమస్తము ఆతనిదే. 7. నీవు గట్టిగ మాటలాడినచో (దేవునికి తెలియును). నిశ్చయముగ రహస్యమైన మాటయు మఱి దానికంటె నెక్కుడు రహస్యమైన మాటయు ఆతనికిఁ దెలియును. 8. అల్లాః దప్ప వేఱు పూజ్యుఁడు లేఁడు. ఆతని నామములు చాల మంచివి. 9. ఏమి మూసా విషయము నీకు తెలిసినదా! 10. ఆతఁడు అగ్ని చూచినపుడు తన యింటివారితో "మీరు వేచియుండుఁడు. నీకు అగ్గి కనఁబడినది. దాని నుండి మీవద్దకు కొఱివి తీసికొని వత్తును. లేదా అగ్నివద్ద దారిచూపు వానిని కనుఁగొందును" అని పలకెను. 11.12. ఆ పిదప ఆతఁడు అగ్ని వద్దకు రాఁగా ఓ మూసా! నేను నీ ప్రభువను. నీవు నీ చెప్పులను వదలుము. (ఎందుకన) నీవు పవిత్రమైన తువా అను మైదానములో నున్నావు.

13. వ-అనఖ్-తర్తుక-ఫస్-తమిత్-లిమా-యూహే. 14.
ఇన్ననీ-అనల్లాహు-లా-ఇలాహ-ఇల్లా-అన-ఫతే-బుద్నీ-వ-
అఖీ-మిస్-సేలాత-లి-జిక్రీ. 15. ఇన్నస్-సాతత-
ఆతియతున్-అకాదు-ఉఖ్-ఫీహా-లి-తుజ్-జా-కుల్లు-నఫ్-
సిమ్-బిమా-తస్తే. 16. ఫలా-యసుద్-దన్నక-తేన్హా-
మల్-లా-యూమిను-బిహా-వత్-తబతే-హవాహు-ఫ-
తర్దా. 17. వమా-తిల్క-బి-యమీనిక-యా-మూసా. 18.
ఖాల-హియ-తసాయ-అత-వక్కఉ-తలైహా-వ-అహుష్షు-
బిహా-తలా-గనమీ-వ-లియ-ఫీహా-మఆరిబు-ఉఖ్రా. 19.
ఖాల-అల్-ఖిహా-యా-మూసా. 20. ఫ-అల్-ఖాహా-ఫ-
ఇజా-హియ-హేయ్యతున్-తస్తే. 21. ఖాల-ఖుజ్హా-వలా-
తఖఫ్-స-నుఈ-దుహా-సీ-రత-హల్-ఊలా. 22. వజ్-
ముమ్-యదక-ఇలా-జనా-హిక-తఖ్-రుజ్-బైజాఅ-మిన్-
గైరి-సూఇన్-ఆయతన్-ఉఖ్రా. 23. లి-నురి-యక-మిన్-
ఆయా-తినల్-కుబ్రా. 24. ఇజ్-హబ్-ఇలా-ఫిర్ఔన-
ఇన్నహూ-తేగా. 25. ఖాల-రబ్బిష్-రహ్-లీ-సద్రీ. 26. వ-
యస్సిర్-లీ-అమ్రీ. 27. వహ్-లుల్-ఉఖ్-దతమ్-మిల్-
లిసానీ. 28. యఫ్-ఖహూ-ఖౌలీ. 29. వజ్-అల్లీ-వజీ-
రమ్-మిన్-అహ్లీ. 30. హారూన-అఖీ. 31. ఉష్-దుద్-
బిహీ-అజ్రీ. 32. వ-అష్-రిక్హు-ఫీ-అమ్రీ. 33. కై-
నుసబ్-బిహేక-కసీరన్. 34. వ-నజ్-కురక-కసీరా. 35.
ఇన్నక-కున్త-బినా-బసీరా. 36. ఖాల-ఖద్-ఊతీత-సూలక-
యా-మూసా. 37. వలఖద్-మనన్నా-తలైక-మర్రతన్-
ఉఖ్రా. 38. ఇజ్-ఔహైనా-ఇలా-ఉమ్మిక-మా-యూహే.

قال الم ١٦ ٣١٤ طه ٢٠

وَاَنَا اخْتَرْتُكَ فَاسْتَمِعْ لِمَا يُوْحٰى ﴿١٣﴾ اِنَّنِيْٓ اَنَا اللّٰهُ لَآ اِلٰهَ اِلَّآ
اَنَا فَاعْبُدْنِيْ ۙ وَاَقِمِ الصَّلٰوةَ لِذِكْرِيْ ﴿١٤﴾ اِنَّ السَّاعَةَ اٰتِيَةٌ
اَكَادُ اُخْفِيْهَا لِتُجْزٰى كُلُّ نَفْسٍۭ بِمَا تَسْعٰى ﴿١٥﴾ فَلَا يَصُدَّنَّكَ عَنْهَا
مَنْ لَّا يُؤْمِنُ بِهَا وَاتَّبَعَ هَوٰىهُ فَتَرْدٰى ﴿١٦﴾ وَمَا تِلْكَ بِيَمِيْنِكَ يٰمُوْسٰى ﴿١٧﴾
قَالَ هِيَ عَصَايَ ۚ اَتَوَكَّؤُا عَلَيْهَا وَاَهُشُّ بِهَا عَلٰى غَنَمِيْ وَلِيَ فِيْهَا
مَاٰرِبُ اُخْرٰى ﴿١٨﴾ قَالَ اَلْقِهَا يٰمُوْسٰى ﴿١٩﴾ فَاَلْقٰىهَا فَاِذَا هِيَ حَيَّةٌ
تَسْعٰى ﴿٢٠﴾ قَالَ خُذْهَا وَلَا تَخَفْ سَنُعِيْدُهَا سِيْرَتَهَا الْاُوْلٰى ﴿٢١﴾
وَاضْمُمْ يَدَكَ اِلٰى جَنَاحِكَ تَخْرُجْ بَيْضَآءَ مِنْ غَيْرِ سُوْٓءٍ اٰيَةً
اُخْرٰى ﴿٢٢﴾ لِنُرِيَكَ مِنْ اٰيٰتِنَا الْكُبْرٰى ﴿٢٣﴾ اِذْهَبْ اِلٰى فِرْعَوْنَ اِنَّهٗ
طَغٰى ﴿٢٤﴾ قَالَ رَبِّ اشْرَحْ لِيْ صَدْرِيْ ﴿٢٥﴾ وَيَسِّرْ لِيْٓ اَمْرِيْ ﴿٢٦﴾ وَاحْلُلْ ع ١٠
عُقْدَةً مِّنْ لِّسَانِيْ ﴿٢٧﴾ يَفْقَهُوْا قَوْلِيْ ﴿٢٨﴾ وَاجْعَلْ لِّيْ وَزِيْرًا مِّنْ
اَهْلِيْ ﴿٢٩﴾ هٰرُوْنَ اَخِي ﴿٣٠﴾ اشْدُدْ بِهٖٓ اَزْرِيْ ﴿٣١﴾ وَاَشْرِكْهُ فِيْٓ اَمْرِيْ ﴿٣٢﴾
كَيْ نُسَبِّحَكَ كَثِيْرًا ﴿٣٣﴾ وَّنَذْكُرَكَ كَثِيْرًا ﴿٣٤﴾ اِنَّكَ كُنْتَ بِنَا
بَصِيْرًا ﴿٣٥﴾ قَالَ قَدْ اُوْتِيْتَ سُؤْلَكَ يٰمُوْسٰى ﴿٣٦﴾ وَلَقَدْ مَنَنَّا
عَلَيْكَ مَرَّةً اُخْرٰٓى ﴿٣٧﴾ اِذْ اَوْحَيْنَآ اِلٰٓى اُمِّكَ مَا يُوْحٰٓى ﴿٣٨﴾

منزل ٤

13. నేను నిన్ను ఎన్నుకొంటిని. కావున పంపఁబడు సందేశము చెవి యొగ్గి వినుము. 14. "నేను దేవుఁడను. నేను తప్ప
వేఱు పూజ్యుఁడు లేఁడు. కావున నన్ను ఆరాధింపుము. నా జ్ఞాపకార్థము నమాజు స్థిరముగ సలుపుము. 15. నిశ్చయముగ
తీర్పు దినము రానున్నది. ప్రతి వాఁడును తాను చేసిన కర్మల ఫలితము పొందుటకు నేను దానిని మఱుఁగుచేయు
చున్నాను. 16. కావున దానిని విశ్వసింపక తన యాత్మసౌఖ్యముల వెంట పడినట్టివాఁడు నిన్ను దానినుండి మరలింపఁ
గూడదు. అటు పిమ్మట నీవు కూడ నశింతుము" అని దేవునిచే సంబోధింపఁబడెను. 17. "ఓ మూసా! నీ కుడిచేతిలో
నున్న దేమి?" అని దేవుఁడు పలికెను. 18. ఇది నా చేతికఱ్ఱ. దీనిని ఆనుకొందును. దీనితో చెట్ల ఆకులు నా మేఁకలకై
రాల్పుదును. నా యితర కార్యములు కూడఁ గలవు" అని మూసా పలికెను. 19. 20. "ఓ మూసా! దానిని (నేలపై)
పడవేయుము" అని దేవుఁడు సెలవియ్యఁగా అతఁడు దానిని పడవేసెను. అపుడు అది పరుగెత్తు పాముగ మాఱెను. 21.
దానిని పట్టుకొనుము. భయపడకుము. ఇపుడే మేము దానిని పూర్వస్థితిలోనికి మార్చివేయుదుము. 22. నీ చేతిని చంకలో
ఉంచి తీయుము. అది ఎట్టి లోపము లేకుండ ప్రకాశించుచు వచ్చును. ఇది రెండవ సూచన. 23. నీకు మా గొప్ప
సూచనలను చూపఁ గోరుచున్నారము. 24. నీవు ఫిరౌను వద్దకు పొమ్ము. వాఁడు చాల మితిమీఱి యున్నాఁడు" అని
దేవుఁడు పలికెను. 25. "ఓ నా ప్రభువా! నా హృదయమును విశాలమైనదిగఁ జేయుము. 26. మఱి నాపని సులువగునట్లు
చేయుము. 27. 28. ప్రజలు నామాట గ్రహించునట్లుగ నా నాలుకయందలి బంధమును విప్పివేయుము. 29. నా
కుటుంబములో నాకు సహాయునిగ నొకని నియమింపుము. 30. (అనఁగా) నా అన్న అగు హారూనును (నియమింపుము)
31. అతనిచే నన్ను బలపఱుపుము. 32. మఱియు నా పనియందు అతనిని చేర్పుము. 33. మేము నీ పవిత్రతను మిక్కిలి
కొనియాడుచు 34. నిన్ను అధికముగ ధ్యానించుచుందుము. 35. నిశ్చయముగ నీవు మమ్ము చూచుచునే యున్నావు"
అని మూసా విన్నవించెను. 36. ఓ మూసా! నీవు అడిగినది నీ కొసంగఁబడెను. 37. (పూర్వము) కూడ ఒకసారి నీకు మేలు
చేసియున్నాము. 38. అపుడు నీ తల్లి వద్దకు పంపవలసి యున్న సందేశము నిట్లు పంపితిమి.

39. అనిఖ్-జీ-ఫీహి-ఫిత్-తాబూతి-ఫఖ్-జీ-ఫీహి-ఫిల్-
యమ్మి-ఫల్-యుల్-ఖిహిల్-యమ్ము-బిస్‌సాహిలి-యా-
ఖుజ్-హు-తేదువ్వుల్-లీ-వ-తేదువ్వుల్-లహూ. వ-
అల్‌ఖైతు-తలైక-మహబ్బతమ్-మిన్నీ. వ-లి-తుస్-నతే-
అలా-ఐనీ. 40. ఇజ్-తమ్‌షీ-ఉఖ్-తుక-ఫ-తఖూలు-హల్-
అదుల్లుకుమ్-అలా-మన్-యక్-ఫులుహూ. ఫ-రజఅ్‌నాక-
ఇలా-ఉమ్మిక-కై-తఖర్ర-ఐనుహా-వలా-తహ్-జన. వ-
ఖతల్‌త-నఫ్-సన్-ఫ-నజ్-జైనాక-మినల్-గమ్మి-వ-
ఫతన్నాక-ఫుతూనా. ఫ-లబిస్‌త-సినీన-ఫీ-అహ్లి-మద్యన.
సుమ్మ-జీత-అలా-ఖదరిన్-యా-మూసా. 41. వస్-తనఅ్-
తుక-లి-నఫ్‌సీ. 42. ఇజ్-హబ్-అన్త-వ-అఖూక-బి-
ఆయాతీ-వలా-తనియా-ఫీ-జిక్రీ. 43. ఇజ్-హబా-ఇలా-
ఫిర్-ఔన-ఇన్న-హూ-తగా. 44. ఫ-ఖూలా-లహూ-ఖౌలల్-
లయ్యినల్-ల-అల్లహూ-యత-జక్కరు-ఔ-యఖ్‌షా. 45.
ఖాలా-రబ్బనా-ఇన్ననా-నఖాఫు-అన్-యఫ్-రుత-అలైనా-
ఔ-అన్-యత్‌గా. 46. ఖాల-లా-తఖాఫా-ఇన్ననీ-మఅ-
కుమా-అస్‌మఉ-వ-అరా. 47. ఫాత్‌తియాహు-ఫ-ఖూలా-
ఇన్నా-రసూలా-రబ్బిక-ఫఅర్-సిల్-మఅనా-బనీ-ఇస్రా-
ఈల-వలా-తు-అజ్-జిబ్‌హుమ్. ఖద్-జీనాక-బి-
ఆయతిమ్-మిర్-రబ్బిక. వస్-సలాము-అలా-మనిత్-
తబఅల్-హుదా. 48. ఇన్నా-ఖద్-ఊహియ-ఇలైనా-
అన్నల్-అజాబ-అలా-మన్-కజ్‌జబ-వత-వల్లా. 49.
ఖాల-ఫమర్-రబ్బుకుమా-యా-మూసా. 50. ఖాల-రబ్బు-
నల్లజీ-అఅ్‌తా-కుల్ల-షైఇన్-ఖల్-ఖహూ-సుమ్మ-హదా. 51.
ఖాల-ఫమా-బాలుల్-ఖురూనిల్-ఊలా.

قال الم ١٦ ٣١٥ طٰهٰ ٢٠

أَنِ اقْذِفِيهِ فِي التَّابُوتِ فَاقْذِفِيهِ فِي الْيَمِّ فَلْيُلْقِهِ الْيَمُّ
بِالسَّاحِلِ يَأْخُذْهُ عَدُوٌّ لِّي وَعَدُوٌّ لَّهُ ۚ وَأَلْقَيْتُ عَلَيْكَ مَحَبَّةً
مِّنِّي وَلِتُصْنَعَ عَلَىٰ عَيْنِي ﴿٣٩﴾ إِذْ تَمْشِي أُخْتُكَ فَتَقُولُ هَلْ
أَدُلُّكُمْ عَلَىٰ مَن يَكْفُلُهُ ۖ فَرَجَعْنَاكَ إِلَىٰ أُمِّكَ كَيْ تَقَرَّ عَيْنُهَا
وَلَا تَحْزَنَ ۚ وَقَتَلْتَ نَفْسًا فَنَجَّيْنَاكَ مِنَ الْغَمِّ وَفَتَنَّاكَ
فُتُونًا ۚ فَلَبِثْتَ سِنِينَ فِي أَهْلِ مَدْيَنَ ثُمَّ جِئْتَ عَلَىٰ قَدَرٍ
يَا مُوسَىٰ ﴿٤٠﴾ وَاصْطَنَعْتُكَ لِنَفْسِي ﴿٤١﴾ اذْهَبْ أَنتَ وَأَخُوكَ بِآيَاتِي
وَلَا تَنِيَا فِي ذِكْرِي ﴿٤٢﴾ اذْهَبَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَىٰ ﴿٤٣﴾ فَقُولَا لَهُ
قَوْلًا لَّيِّنًا لَّعَلَّهُ يَتَذَكَّرُ أَوْ يَخْشَىٰ ﴿٤٤﴾ قَالَا رَبَّنَا إِنَّنَا نَخَافُ أَن
يَفْرُطَ عَلَيْنَا أَوْ أَن يَطْغَىٰ ﴿٤٥﴾ قَالَ لَا تَخَافَا ۖ إِنَّنِي مَعَكُمَا أَسْمَعُ
وَأَرَىٰ ﴿٤٦﴾ فَأْتِيَاهُ فَقُولَا إِنَّا رَسُولَا رَبِّكَ فَأَرْسِلْ مَعَنَا بَنِي
إِسْرَائِيلَ وَلَا تُعَذِّبْهُمْ ۖ قَدْ جِئْنَاكَ بِآيَةٍ مِّن رَّبِّكَ ۖ وَالسَّلَامُ
عَلَىٰ مَنِ اتَّبَعَ الْهُدَىٰ ﴿٤٧﴾ إِنَّا قَدْ أُوحِيَ إِلَيْنَا أَنَّ الْعَذَابَ عَلَىٰ مَن
كَذَّبَ وَتَوَلَّىٰ ﴿٤٨﴾ قَالَ فَمَن رَّبُّكُمَا يَا مُوسَىٰ ﴿٤٩﴾ قَالَ رَبُّنَا الَّذِي أَعْطَىٰ
كُلَّ شَيْءٍ خَلْقَهُ ثُمَّ هَدَىٰ ﴿٥٠﴾ قَالَ فَمَا بَالُ الْقُرُونِ الْأُولَىٰ ﴿٥١﴾

وقف لازم

منزل ٤

39. మూసాను పెట్టెలో నుంచుము. ఆ పిదప ఆతనిని నదిలో పడవేయుము. ఆ నది యాతనిని ఒడ్డుపైకి వేయును. నాకును ఆతనికిని శత్రువు అయిన వాఁడు ఆతని నెత్తికొనును. నేను నా యొద్దనుండి నీ విషయమున ప్రేమ గలుగునట్లు చేసితిని. నా యెదుట నీవు పోషింపఁబడవలెని కోరితిని. 40. అపుడు నీ అక్క నడచి పోవుచు "ఆతని పోషించునట్టి వారిని నేను చూపుదునా" అని పలుకసాగెను. ఆ పిదప నీ తల్లి కన్నులు చల్లపడుటకును, ఆమె దుఃఖపడ కుండుటకును తిరిగి నీ తల్లి యొద్దకు నిన్ను చేర్చితిమి. నీవు ఒకనిని చంపితివి. ఆ పిదప ఆ చింతను తొలఁగించి నిన్ను రక్షించితిమి. నిన్ను కొంత పరీక్షింతిమి. ఆ పిదప పెక్కు సంవత్సరములు మద్యను వారిలో నుంటివి. ఆ పిదప ఓ మూసా! నీవు విధి వశమున వచ్చితివి. 41. నా కొఱకు నిన్ను ఎన్నుకొంటిని. 42. నీవును నీ అన్నయు నా సూచనలను తీసికొనిపొండు. నన్ను ధ్యానించుటలో అశ్రద్ధ వహింపకుఁడు. 43. ఫిరౌను వద్దకు పొండు. వాఁడు మితిమీఱి యున్నాఁడు. 44. కావున వానితో మృదువైన పలుకులు పలుకుఁడు. వాఁడు బోధ స్వీకరించునేమో! లేదా భయపడునేమో! 45. "ఓ మా ప్రభువా! ఆతఁడు మాపై దౌర్జన్యము చేయునేమో! లేదా మితిమీఱి పోవునేమో! అని మాకు భయము గలదు" అని వారిద్దఱు విన్నవించిరి. 46. "మీరు భయపడవలదు. నేను మీతో నున్నాఁడను. వినుచు చూచుచున్నాను. 47.కావున మీరిద్దఱు ఆతని వద్దకు పొండు. మేము నీ ప్రభువుచే పంపఁబడిన వారలము. కావున ఇస్రాయీలియులను మా వెంట పంపి వేయుము. వారిని బాధింపకుము. నీ ప్రభువు నుండి సూచనను తీసికొని నీ యొద్దకు వచ్చి యున్నాము. ఎవఁడు సన్మార్గము ననుసరించునో వానికి రక్షణ యున్నది. 48. ఎవఁడు తిరస్కరించి ముఖము త్రిప్పికొని పోవునో వానికి శిక్షయున్నది. అని మాకు దైవసందేశము వచ్చినది అని పలుకుఁడు" అని దేవుఁడు పలికెను. 49. "ఓ మూసా! మీయిద్దఱి ప్రభువు ఎవఁడు" అని ఆతఁడు పలికెను. 50. "ప్రతివస్తువునకును దాని రూపమునిచ్చి మార్గము చూపినట్టి యాతఁడు మా ప్రభువు" అని మూసా పలికెను. 51. "పూర్వము గడచిపోయిన వారి విషయమేమి" అని ఆతఁడు పలికెను.

52. ఖాల-ఇల్ముహా-ఇన్ద-రబ్బీ-ఫీ-కితాబిన్-లా-యజిల్లు-
రబ్బీ-వలా-యన్సా. 53. అల్లజీ-జతల-లకుముల్-అర్జ-
మహ్-దన్-వ-సలక-లకుమ్-ఫీహా-సుబులన్-వ-అన్-
జల-మినస్-సమాఇ-మాఅన్-ఫ-అఖ్-రజ్నా-బిహీ-అజ్-
వాజమ్-మిన్-నబా-తిన్-షత్తా. 54. కులూ-వర్-ఔ-అన్-
తమ-కుమ్. ఇన్న-ఫీ-జాలిక-ల-ఆయాతిల్-లి-ఉలిన్-
నుహా. 55. మిన్హా-ఖలఖ్నా-కుమ్-వ-ఫీహా-నుఈదు-
కుమ్-వ-మిన్హా-నుఖ్-రిజు-కుమ్-తార-తన్-ఉఖ్రా. 56.
వల-ఖద్-అరైనాహు-ఆయాతినా-కుల్లహా-ఫ-కజ్-జబ-వ-
అబా. 57. ఖాల-అ-జీతనా-లి-తుఖ్-రిజ-నా-మిన్-.
అర్జినా-బి-సిహ్-రిక-యా-మూసా. 58. ఫల-నాతి-
యన్నక-బి-సిహ్-రిమ్-మిస్-లిహీ-ఫజ్-అల్-బైననా-వ-
బైనక-మౌ-ఇదల్లా-నుఖ్-లిఫుహూ-నహ్-ను-వలా-
అన్త-మకానన్-సువా. 59. ఖాల-మౌ-ఇదు-కుమ్-యౌ-
ముజ్-జీనతి-వ-అన్-యుహ్-ష-రన్నాసు-జుహా. 60.
ఫత-వల్లా-ఫిర్ఔను-ఫ-జమ-అ-కైదహూ-సుమ్మ-అతా. 61.
ఖాల-లహుమ్-మూసా-వై-లకుమ్-లా-తఫ్-తరూ-
అలల్లాహి-కజ్-బన్-ఫ-యుస్-హితకుమ్-బి-అజాబిన్-వ-
ఖద్-ఖాబ-మనిఫ్-తరా. 62. ఫ-తనా- జఉ-అమ్-
రహుమ్-బై-నహుమ్-వ-అస్రరున్-నజ్వా. 63. ఖాలూ-ఇన్-
హాజాని-ల-సాహిరాని-యురీ-దాని-అన్-యుఖ్-రిజాకుమ్-
మిన్-అర్-జికుమ్-బి-సిహ్-రిహిమా-వ-యజ్-హబా-బి-
తరీ-ఖతి-కుముల్-ముస్లా. 64. ఫఅజ్-మిఉ-కై-
దకుమ్-సు-మ్మాతూ-సఫ్ఫా. వ-ఖద్-అఫ్-ల-హల్-
యౌమ-మనిస్-తఅలా. 65. ఖాలూ-యా-మూసా-ఇమ్మా-
అన్-తుల్-ఖియ-వ-ఇమ్మా-అన్-నకూన-అవ్వల-మన్-
అల్ఖా.

قَالَ عِلْمُهَا عِنْدَ رَبِّيْ فِيْ كِتٰبٍ لَا يَضِلُّ رَبِّيْ وَلَا يَنْسَى ﴿٥٢﴾
الَّذِيْ جَعَلَ لَكُمُ الْاَرْضَ مَهْدًا وَّسَلَكَ لَكُمْ فِيْهَا سُبُلًا وَّ
اَنْزَلَ مِنَ السَّمَآءِ مَآءً فَاَخْرَجْنَا بِهٖٓ اَزْوَاجًا مِّنْ نَّبَاتٍ شَتّٰى ﴿٥٣﴾
كُلُوْا وَارْعَوْا اَنْعَامَكُمْ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ لِّاُولِي النُّهٰى ﴿٥٤﴾ مِنْهَا
خَلَقْنٰكُمْ وَفِيْهَا نُعِيْدُكُمْ وَمِنْهَا نُخْرِجُكُمْ تَارَةً اُخْرٰى ﴿٥٥﴾ وَلَقَدْ اَرَيْنٰهُ
اٰيٰتِنَا كُلَّهَا فَكَذَّبَ وَاَبٰى ﴿٥٦﴾ قَالَ اَجِئْتَنَا لِتُخْرِجَنَا مِنْ اَرْضِنَا
بِسِحْرِكَ يٰمُوْسٰى ﴿٥٧﴾ فَلَنَاْتِيَنَّكَ بِسِحْرٍ مِّثْلِهٖ فَاجْعَلْ بَيْنَنَا وَبَيْنَكَ
مَوْعِدًا لَّا نُخْلِفُهٗ نَحْنُ وَلَآ اَنْتَ مَكَانًا سُوًى ﴿٥٨﴾ قَالَ مَوْعِدُكُمْ
يَوْمُ الزِّيْنَةِ وَاَنْ يُّحْشَرَ النَّاسُ ضُحًى ﴿٥٩﴾ فَتَوَلّٰى فِرْعَوْنُ فَجَمَعَ
كَيْدَهٗ ثُمَّ اَتٰى ﴿٦٠﴾ قَالَ لَهُمْ مُّوْسٰى وَيْلَكُمْ لَا تَفْتَرُوْا عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا
فَيُسْحِتَكُمْ بِعَذَابٍ وَقَدْ خَابَ مَنِ افْتَرٰى ﴿٦١﴾ فَتَنَازَعُوْٓا اَمْرَهُمْ
بَيْنَهُمْ وَاَسَرُّوا النَّجْوٰى ﴿٦٢﴾ قَالُوْٓا اِنْ هٰذٰنِ لَسٰحِرٰنِ يُرِيْدٰنِ اَنْ
يُّخْرِجٰكُمْ مِّنْ اَرْضِكُمْ بِسِحْرِهِمَا وَيَذْهَبَا بِطَرِيْقَتِكُمُ الْمُثْلٰى ﴿٦٣﴾
فَاَجْمِعُوْا كَيْدَكُمْ ثُمَّ ائْتُوْا صَفًّا وَقَدْ اَفْلَحَ الْيَوْمَ مَنِ اسْتَعْلٰى ﴿٦٤﴾
قَالُوْا يٰمُوْسٰٓى اِمَّآ اَنْ تُلْقِيَ وَاِمَّآ اَنْ نَّكُوْنَ اَوَّلَ مَنْ اَلْقٰى ﴿٦٥﴾

ع ٢

منزل ٤

52. "వారి విషయము నా ప్రభువు వద్ద వ్రాయఁబడి యున్నది. నా ప్రభువు పొరపాటు పడఁడు. మఱచిపోఁడు.
53. అతఁడే మీ కొఱకు భూమిని పఱపుఁగ జేసెను. అందు మీ కొఱకు బాటలను ఏర్పఱచెను. ఆకాశము నుండి
నీరు కురియించెను. ఆ పిదప దానిచే అనేక విధములగు పచ్చికలను పుట్టించితిమి. 54. మీరు తినుఁడు. మఱియు
మీ పశువుల మేపుఁడు. నిశ్చయముగా నిందు బుద్ధిమంతులకు సూచనలున్నవి. 55. ఆ భూమి నుండియే మిమ్ము
సృజించితిమి. మరల మిమ్ము దాని యందే చేర్పుదుము. రెండవసారి దానినుండియే మిమ్ము లేపుదుము" అని
మూసా పలికెను. 56. మేము ఫిరౌనునకు మా సూచనలన్నియు చూపితిమి. అపుడు కూడ అతఁడు నమ్మక
తిరస్కరించెను. 57. "ఓ మూసా! నీవు నీ జాల విద్యాబలముచే మా దేశము నుండి మమ్ము వెడలఁగొట్టుటకు మా
వద్దకు వచ్చితివా! 58. కావున మేము కూడ దానివంటి జాలవిద్యను నీకు పోటిగ తీసికొని వత్తుము. కావున ఒక
చదరపు మైదానములో (చేరుటకు) నీకును మాకును ఒక దినము నియమింపుము. దానిని మేమును నీవును తప్పి
పోఁగూడదు" అని ఫిరౌను పలికెను. 59. "ఉత్సవ దినమందు మీ వాగ్దానకాలమున్నది. ప్రొద్దెక్కినపుడు అందఱు
జనులు కూడవలెను" అని మూసా పలికెను. 60. ఆ పిదప ఫిరౌను వెళ్ళిపోయి తన కుట్రకు సామానులను సేకరించికొని
వచ్చెను. 61. మూసా "ఆ మంత్రగాండ్రతో మీకు వినాశము గలుగుఁగాక! దేవునిపై అసత్యములు కల్పింపకుఁడు.
దేవుఁడు ఏదైన ఆపద పంపి మిమ్ము నశింపజేయును. ఎవఁడు అసత్యములు కల్పించునో వాఁడు నిష్ఫలుఁడగును'
అని పలికెను. 62. ఆ పిదప వారు తమ అభిప్రాయములలో పరస్పరము భేదమొందసాగిరి. మఱియు వారు
రహస్యముగ మాటలాడిరి. 63. "నిశ్చయముగ వీరిద్దఱు మంత్రగాండ్రు. తమ జాలవిద్యా బలముచే మీ దేశమునుండి
మిమ్ము వెడలఁగొట్టి మీ మంచి మతమును రద్దుచేయవలెనని కోరుచున్నారు. 64. కావున మీ తంత్రములను
పన్నుఁడు. ఆ పిదప మీరు పంక్తులుగజేరి రండు. ఎవఁడు ఈ దినమున గెలిచెనో వాఁడే జయము పొందినవాఁడు"
అని వారు పలకిరి. 65. (ఆ పిదప) వారు "ఓ మూసా! నీవు కఱ్ఱను పడవేయుదువా! లేదా మేము ముందుగా
పడవేయు వారలము అగుదుమా" అని పలికిరి.

66. ఖాల-బల్-అల్-ఖూ-ఫ-ఇజా-హిబా-లుహుమ్-వ-
ఇసియ్యు-హుమ్-యు-ఖయ్యలు-ఇలైహి-మిన్-సిహ్-
రిహిమ్-అన్నహా-తస్ఆ. 67. ఫ-ఔజస-ఫీ-నఫ్-సిహీ-ఖీ-
ఫతమ్-మూసా. 68. ఖుల్నా-లా-తఖఫ్-ఇన్నక-అన్తల్-
అఅ్లా. 69. వ-అల్ఖి-మా-ఫీ-యమీనిక-తల్-ఖఫ్-మా-
సనఉ. ఇన్నమా-సనఉ-కైదు-సాహిరిన్. వలా-యుఫ్-
లిహుస్-సాహిరు-హైసు-అతా. 70. ఫ-ఉల్-ఖియస్-
సహరతు-సుజ్జ-దన్-ఖాలూ-ఆమన్నా-బి-రబ్బి-హారూన-
వ-మూసా. 71. ఖాల-ఆమన్-తుమ్-లహూ-ఖబ్ల-అన్-
ఆజన-లకుమ్-. ఇన్నహూ-ల-కబీరు-కుముల్-లజీ-
అల్లమ-కుముస్-సిహ్ర-ఫల-ఉ-ఖత్తి-అన్న-ఐదియ-
కుమ్-వ-అర్-జులకుమ్-మిన్-ఖిలా-ఫిన్-వల-ఉసల్లి-
బన్నకుమ్-ఫీ-జుజూ-ఇన్-నఖ్లి-వల-తఅ్-ల-మున్న-
అయ్యునా-అషద్దు-అజాబన్-వ-అబ్-ఖా. 72. ఖాలూ-
లన్-నూసిరక-అలా-మా-జాఅనా-మినల్-బయ్యినాతి-
వల్లజీ-ఫత-రనా-ఫఖ్జి-మా-అన్త-ఖాజిన్. ఇన్నమా-
తఖ్జీ-హాజిహిల్-హయా-తద్-దున్యా. 73. ఇన్నా-
ఆమన్నా-బి-రబ్బినా-లి-యగ్-ఫిర-లనా-ఖతా-యానా-
వమా-అక్-రహ్-తనా-అలైహి-మినస్-సిహ్రి. వల్లాహు-
ఖైరున్-వ-అబ్-ఖా. 74. ఇన్నహూ-మన్-యాతి-రబ్బహూ-
ముజ్-రిమన్-ఫ-ఇన్న-లహూ-జహన్నమ. లా-యమూ-
తు-ఫీహా-వలా-యహ్-యా. 75. వమన్-యాతిహీ-
మూమినన్-ఖద్-అమి-లస్-సాలిహాతి-ఫ-ఉలాఇక-లహు-
ముద్-దర-జాతుల్-ఉలా. 76. జన్నాతు-అద్నిన్-తజ్రీ-
మిన్-తహ్-తిహల్-అన్హారు-ఖాలి-దీన-ఫీహా-వ-జాలిక-
జజావు-మన్-తజక్కా.

قَالَ بَلْ اَلْقُوْا فَاِذَا حِبَالُهُمْ وَعِصِيُّهُمْ يُخَيَّلُ اِلَيْهِ مِنْ سِحْرِهِمْ
اَنَّهَا تَسْعٰى ﴿٦٦﴾ فَاَوْجَسَ فِيْ نَفْسِهٖ خِيْفَةً مُّوْسٰى ﴿٦٧﴾ قُلْنَا لَا تَخَفْ
اِنَّكَ اَنْتَ الْاَعْلٰى ﴿٦٨﴾ وَاَلْقِ مَا فِيْ يَمِيْنِكَ تَلْقَفْ مَا صَنَعُوْا اِنَّمَا
صَنَعُوْا كَيْدُ سٰحِرٍ وَلَا يُفْلِحُ السّٰحِرُ حَيْثُ اَتٰى ﴿٦٩﴾ فَاُلْقِيَ السَّحَرَةُ
سُجَّدًا قَالُوْٓا اٰمَنَّا بِرَبِّ هٰرُوْنَ وَمُوْسٰى ﴿٧٠﴾ قَالَ اٰمَنْتُمْ لَهٗ قَبْلَ
اَنْ اٰذَنَ لَكُمْ اِنَّهٗ لَكَبِيْرُكُمُ الَّذِيْ عَلَّمَكُمُ السِّحْرَ فَلَاُقَطِّعَنَّ
اَيْدِيَكُمْ وَاَرْجُلَكُمْ مِّنْ خِلَافٍ وَّلَاُوصَلِّبَنَّكُمْ فِيْ جُذُوْعِ النَّخْلِ
وَلَتَعْلَمُنَّ اَيُّنَآ اَشَدُّ عَذَابًا وَّاَبْقٰى ﴿٧١﴾ قَالُوْا لَنْ نُّؤْثِرَكَ عَلٰى مَا
جَآءَنَا مِنَ الْبَيِّنٰتِ وَالَّذِيْ فَطَرَنَا فَاقْضِ مَآ اَنْتَ قَاضٍ
اِنَّمَا تَقْضِيْ هٰذِهِ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا ﴿٧٢﴾ اِنَّآ اٰمَنَّا بِرَبِّنَا لِيَغْفِرَ لَنَا
خَطٰيٰنَا وَمَآ اَكْرَهْتَنَا عَلَيْهِ مِنَ السِّحْرِ وَاللّٰهُ خَيْرٌ وَّاَبْقٰى ﴿٧٣﴾
اِنَّهٗ مَنْ يَّاْتِ رَبَّهٗ مُجْرِمًا فَاِنَّ لَهٗ جَهَنَّمَ لَا يَمُوْتُ فِيْهَا وَ
لَا يَحْيٰى ﴿٧٤﴾ وَمَنْ يَّاْتِهٖ مُؤْمِنًا قَدْ عَمِلَ الصّٰلِحٰتِ فَاُولٰٓئِكَ
لَهُمُ الدَّرَجٰتُ الْعُلٰى ﴿٧٥﴾ جَنّٰتُ عَدْنٍ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا
الْاَنْهٰرُ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا وَذٰلِكَ جَزٰٓؤُا مَنْ تَزَكّٰى ﴿٧٦﴾ ع ٣ ١٢

منزل ٤

66. (అపుడు) "లేదు మీరే పడవేయుఁడు" అని మూసా పలికెను. అపుడు వారి త్రాళ్లు కఱ్ఱలు వారి జాలవిద్యా
బలముచే పరుగెత్తుచున్నట్లు మూసాకు చూపట్టెను. 67, కావున మూసాకు మనస్సులో కొంత భయము గలిగెను.
68. "నీవు భయపడకుము. తప్పక నీవే గెలిచెదవు. 69. నీ కుడిచేతిలో నున్నది పడవేయుము. వారు కల్పించిన
దానిని అది మ్రింగి వేయును. వారు కల్పించినది మంత్రగాని తంత్రము మాత్రమే. మంత్రగాఁడు ఎచ్చటకు పోయినను
జయము పొందఁడు" అని మేము పలికితిమి. 70. ఆ పిదప మంత్రగాండ్రు సాష్టాంగపడి "మేము హారూను
మూసా ప్రభువులను విశ్వసించితిమి" అని పలికిరి. 71. (అపుడు) ఫిరౌను "నేను సెలవియ్యక ముందే మీరు అతనిని
విశ్వసించితిరా! అతఁడు మీకు జాలవిద్య నేర్పినట్టి మీ పెద్ద. కావున ఇపుడు మీకొక ప్రక్కచేతులును మఱొక ప్రక్క
కాళ్లను నఱికింతును. ఖర్జూరపు చెట్లకు మిమ్ము వ్రేలాడ కట్టింతును. మనలో ఎవ్వరి శిక్ష చాల కఠినమైనదో
చిరకాలముండునదియో మీరు తెలిసికొనఁగలరు" అని పలికెను. 72. (అపుడు) వారు "మా యొద్దకు వచ్చిన
స్పష్టమైన సూచనలను, మమ్ము సృష్టించినట్టి ప్రభువును వదలి నిన్ను స్వీకరింపము. కావున నీవు చేయఁదలఁచినది
చేసి వేయుము. నీవేమి చేసినను ఇహలోక జీవితములో చేయఁగలవు. 73. మా ప్రభువు మా తప్పిదములను, నీవు
బలవంతముతో మాచే చేయించిన జాలవిద్య (పాపము)ను క్షమించుటకై మా ప్రభువును విశ్వసించితిమి. దేవుఁడు
చాల శ్రేష్ఠుఁడు. శాశ్వతముగ నుండువాఁడు. 74. ఎవఁడు పాపియై తన ప్రభువు నొద్దకు వచ్చునో వానికి నరకమున్నది.
అందువాఁడు చావఁడు. మఱియు బ్రతుకఁడు. 75. ఎవరు తమ ప్రభువు నొద్దకు విశ్వాసులుగ సత్కార్యములు
చేసివత్తురో వారికి గొప్ప పదవులున్నవి. 76. వారికి చిరకాలముండు స్వర్గవనము లున్నవి. అందుకాలువలు
ప్రవహించును. అందువారు చిరకాల ముందురు. ఎవడు పవిత్రుడగునో వానికి ఈ ఫలితమున్నది అని పలికిరి.

77. వల-ఖద్-ఔ-హైనా-ఇలా-మూసా-అన్-అస్రి-బి-
ఇబాదీ. ఫజ్-రిబ్-లహుమ్-తరీఖన్-ఫిల్-బహ్రి-యబ-
సల్-లా-తఖాఫు-దరకన్-వలా-తఖ్షా. 78. ఫ-అత్-బత-
హుమ్-ఫిర్ఔను-బి-జునూ-దిహీ-ఫ-గషియ-హుమ్-
మినల్-యమ్మి-మా-గషియ-హుమ్. 79. వ-అజల్ల-ఫిర్-
ఔను-ఖౌమ-హూ-వమా-హదా. 80. యాబనీ-ఇస్రా-ఈల-
ఖద్-అన్-జైనా-కుమ్-మిన్-అదువ్వి-కుమ్-వ-వా-
అద్నా కుమ్-జాని-బత్-తూరిల్-ఐమన-వ-నజ్-జల్నా-
అలై-కుముల్-మన్న-వస్-సల్వా. 81. కులూ-మిన్-
తయ్యి-బాతి-మా-రజఖ్నా-కుమ్-వలా-తత్గౌ-ఫీహి-ఫ-
యహిల్ల-అలై-కుమ్-గజబీ-వ-మన్-యహ్-లిల్-అలైహి-
గజబీ-ఫ-ఖద్-హవా. 82. వ-ఇన్నీ-ల-గఫ్ఫా-రుల్-లి-
మన్-తాబ-వ-ఆమన-వ-అమిల-సాలిహన్-సుమ్మహ్-
తదా. 83. వమా-అఅ్-జలక-అన్-ఖౌమిక-యా-మూసా.
84. ఖాల-హుమ్-ఉలాఇ-అలా-అసరీ-వ-అజిల్తు-ఇలైక-
రబ్బి-లి-తర్జా. 85. ఖాల-ఫ-ఇన్నా-ఖద్-ఫతన్నా-ఖౌమక
మిమ్-బఅ్-దిక-వ-అజల్ల-హుముస్-సామిరియ్యు. 86. ఫ-
రజఅ-మూసా-ఇలా-ఖౌ-మిహీ-గజ్బాన-అసిఫా. ఖాల-
యా-ఖౌమి-అలమ్-యయిద్-కుమ్-రబ్బు-కుమ్ వఅదన్-
హసనన్-అఫతాల-అలైకుముల్-అహ్దు-అమ్-అరత్తుమ్-
అన్-యహిల్ల-అలైకుమ్-గజబుమ్-మిర్రబ్బికుమ్-ఫ-
అఖ్-లఫ్-తుమ్-మౌఇదీ.

وَلَقَدْ اَوْحَيْنَآ اِلٰى مُوْسٰٓى ۙ اَنْ اَسْرِ بِعِبَادِيْ فَاضْرِبْ
لَهُمْ طَرِيْقًا فِي الْبَحْرِ يَبَسًا ۙ لَّا تَخٰفُ دَرَكًا وَّلَا تَخْشٰى ﴿٧٧﴾
فَاَتْبَعَهُمْ فِرْعَوْنُ بِجُنُوْدِهٖ فَغَشِيَهُمْ مِّنَ الْيَمِّ مَا غَشِيَهُمْ ﴿٧٨﴾
وَاَضَلَّ فِرْعَوْنُ قَوْمَهٗ وَمَا هَدٰى ﴿٧٩﴾ يٰبَنِيْٓ اِسْرَآءِيْلَ قَدْ
اَنْجَيْنٰكُمْ مِّنْ عَدُوِّكُمْ وَوٰعَدْنٰكُمْ جَانِبَ الطُّوْرِ الْاَيْمَنَ
وَنَزَّلْنَا عَلَيْكُمُ الْمَنَّ وَالسَّلْوٰى ﴿٨٠﴾ كُلُوْا مِنْ طَيِّبٰتِ مَا
رَزَقْنٰكُمْ وَلَا تَطْغَوْا فِيْهِ فَيَحِلَّ عَلَيْكُمْ غَضَبِيْ ۚ وَمَنْ
يَّحْلِلْ عَلَيْهِ غَضَبِيْ فَقَدْ هَوٰى ﴿٨١﴾ وَاِنِّيْ لَغَفَّارٌ لِّمَنْ
تَابَ وَاٰمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا ثُمَّ اهْتَدٰى ﴿٨٢﴾ وَمَآ اَعْجَلَكَ
عَنْ قَوْمِكَ يٰمُوْسٰى ﴿٨٣﴾ قَالَ هُمْ اُولَآءِ عَلٰٓى اَثَرِيْ وَ
عَجِلْتُ اِلَيْكَ رَبِّ لِتَرْضٰى ﴿٨٤﴾ قَالَ فَاِنَّا قَدْ فَتَنَّا
قَوْمَكَ مِنْۢ بَعْدِكَ وَاَضَلَّهُمُ السَّامِرِيُّ ﴿٨٥﴾ فَرَجَعَ
مُوْسٰٓى اِلٰى قَوْمِهٖ غَضْبَانَ اَسِفًا ۚ قَالَ يٰقَوْمِ اَلَمْ يَعِدْكُمْ
رَبُّكُمْ وَعْدًا حَسَنًا ۭ اَفَطَالَ عَلَيْكُمُ الْعَهْدُ اَمْ اَرَدْتُّمْ اَنْ
يَّحِلَّ عَلَيْكُمْ غَضَبٌ مِّنْ رَّبِّكُمْ فَاَخْلَفْتُمْ مَّوْعِدِيْ ﴿٨٦﴾

77. "నా దాసులను రాత్రివేళ తీసికొని పొమ్ము. ఆ పిదప వారికై సముద్రములోపొడిమార్గము నేర్పఱచుము. పట్టు వడుదువు అని భీతి చెందకుము. మునుఁగుదువు అని భయపడకుము" అని మేము మూసాకు సందేశము పంపితిమి. 78. ఆ పిదప ఫిరౌను తన సేనలతో వారిని వెంబడించిపోఁగా సముద్రము ఎట్లు వారిని క్రమ్ముకొనవలసి యుండెనో అట్లు క్రమ్ముకొనెను. 79. ఫిరౌను తన జనులను తప్పుత్రోవకు తీసికొని పోయెను. వారికి మంచిమార్గము చూపలేదు. 80. ఓ ఇస్రాయీలు సంతతివారలార! మీ శత్రువునుండి మిమ్ము మేము రక్షించితిమి. తూరు కొండ కుడిప్రక్కకు రావలెనని మీకు వాగ్దానము చేసితిమి. మన్నసల్వాలను మీపై దింపితిమి. 81. మీకొసంగిన మంచిపదార్థములను తినుఁడు. అందుమితిమీఱి పోకుఁడు. అపుడు మీపై నాకు కోపము గలుగును. ఎవనిపై నాకు కోపము గలుగునో వాఁడు తుదముట్టనశించును. 82. ఎవరు క్షమాపణ వేఁడి విశ్వసించి సత్కార్యములు చేసి సన్మార్గమందు స్థిరముగ నుండిరో వారిని నేను మిక్కిలి క్షమించువాఁడను (అని వారితో చెప్పితిమి). 83. "ఓ మూసా! నీవు నీ జనులకంటె ముందు శీఘ్రముగ వచ్చుటకు కారణమేమి?" అని దేవుఁడు అడిగెను. 84. "ఇదిగో వారు నా వెనుక వచ్చుచున్నారు. ఓ నా ప్రభువా! నీవు సంతసింతువు అని నేను నీ వద్దకు ముందుగా శీఘ్రముగ వచ్చితిని. 85. "నీవు వచ్చిన పిమ్మట నీ జనులను పరీక్షించితిమి. సామిరీ అనువాఁడు వారిని తప్పు త్రోవలో పడవేసెను" అని దేవుఁడు పలికెను. 86. ఆ పిదప మూసా కోపముతో విచారపడుచు తన జనుల వద్దకు తిరిగి వచ్చి "ఓ జనులార! ఏమి మీ ప్రభువు మీకు మంచి వాగ్దానము చేసియుండలేదా! ఏమి గడువు మీకు చాల దీర్ఘమాయెనా! లేదా మీ ప్రభువు యొక్క కోపము మీపైఁగలుగవలెనని కోరితిరా! అందుకేనా మీరు నాకు చేసిన వాగ్దానమునకు వ్యతిరేకముగ చేసితిరి" అని పలికెను.

87. ఖాలూ-మా-అఖ్-లఫ్నా-మౌఇ-దక-బి-మల్‌కినా-
వలా-కిన్నా-హుమ్మిల్నా-ఔజా-రమ్-మిన్-జీనతిల్-
ఖౌమి-ఫ-ఖజఫ్నాహా-ఫ-కజాలిక-అల్-ఖస్-సామి-రియ్యు.
88. ఫ-అఖ్-రజ-లహుమ్-ఇజ్-లన్-జసదల్-లహూ-
ఖువారున్-ఫ-ఖాలూ-హాజా-ఇలా-హుకుమ్-వ-ఇలాహు-
మూసా-ఫ-నసియ. 89. అఫ-లా-యరౌన-అల్లా-
యర్‌జిఉ-ఇలైహిమ్-ఖౌలన్-వలా-యమ్-లికు-లహుమ్-
జర్రన్-వలా-నఫ్‌ఆ. 90. వల-ఖద్-ఖాల-లహుమ్-
హారూను-మిన్-ఖబ్లు-యా-ఖౌమి-ఇన్నమా-ఫుతిన్-తుమ్-
బిహీ-వ-ఇన్న-రబ్బకు-ముర్-రహ్-మాను-ఫత్-తబి-ఊనీ-
వ-అతీఊ-అమ్రీ. 91. ఖాలూ-లన్-నబ్-రహ-అలైహి-
ఆకి-ఫీన-హత్తా-యర్-జిఅ-ఇలైనా-మూసా. 92. ఖాల-
యా-హారూను-మా-మన-అక-ఇజ్-రఐత-హుమ్-జల్లూ.
93. అల్లా-తత్-తబి-అని. అఫ-అసైత-అమ్రీ. 94. ఖాల-
యబ్న-ఉమ్మ-లా-తాఖుజ్-బి-లిహ్-యతీ-వలా-బి-రాసీ-
ఇన్నీ-ఖషీతు-అన్-తఖూల-ఫర్రఖ్-త-బైన-బనీ-ఇస్రా-
ఈల-వలమ్-తర్-ఖుబ్-ఖౌలీ. 95. ఖాల-ఫమా-ఖత్-బుక-
యా-సామిరియ్యు. 96. ఖాల-బసుర్తు-బిమా-లమ్-యబ్-
సురూ-బిహీ-ఫ-ఖబజ్‌తు-ఖబ్-జతమ్-మిన్-అసరిర్-
రసూలి-ఫన-బజ్-తుహా-వ-కజాలిక-సవ్వలత్-లీ-నఫ్‌సీ.
97. ఖాల-ఫజ్-హబ్-ఫ-ఇన్న-లక-ఫిల్-హయాతి-అన్-
తఖూల-లా-మిసాస-వ-ఇన్న-లక-మౌఇ-దల్-లన్-తుఖ్-
లఫహూ-వన్-జుర్-ఇలా-ఇలా-హికల్-లజీ-జల్త-అలైహి-
ఆకి-ఫన్. ల-నుహ-ర్రిఖన్న-హూ-సుమ్మ-లనన్-సి-
ఫన్నహూ-ఫిల్-యమ్మి-నస్ఫా.

قال الم ١٦ ٣١٩ طٰه ٢٠

قالوا ما اخلفنا موعدك بملكنا ولكنا حملنا اوزارا من زينة
القوم فقذفنها فكذلك القى السامري ﴿٨٧﴾ فاخرج لهم عجلا
جسدا له خوار فقالوا هذا الهكم واله موسى فنسي ﴿٨٨﴾ افلا
يرون الا يرجع اليهم قولا ولا يملك لهم ضرا ولا نفعا ﴿٨٩﴾
ولقد قال لهم هرون من قبل يقوم انما فتنتم به وان
ربكم الرحمن فاتبعوني واطيعوا امري ﴿٩٠﴾ قالوا لن نبرح
عليه عكفين حتى يرجع الينا موسى ﴿٩١﴾ قال يهرون ما
منعك اذ رايتهم ضلوا ﴿٩٢﴾ الا تتبعن افعصيت امري ﴿٩٣﴾
قال يبنؤم لا تاخذ بلحيتي ولا براسي اني خشيت ان
تقول فرقت بين بني اسراءيل ولم ترقب قولي ﴿٩٤﴾ قال
فما خطبك يسامري ﴿٩٥﴾ قال بصرت بما لم يبصروا به
فقبضت قبضة من اثر الرسول فنبذتها وكذلك سولت
لي نفسي ﴿٩٦﴾ قال فاذهب فان لك في الحيوة ان تقول لا
مساس وان لك موعدا لن تخلفه وانظر الى الهك الذي
ظلت عليه عاكفا لنحرقنه ثم لننسفنه في اليم نسفا ﴿٩٧﴾

منزل ٤

87. "మేము నీకు చేసిన వాగ్దానమునకు వ్యతిరేకము మా అధికారముతో చేయలేదు. కాని ఫిరౌను జనుల నగల భారము మాపై నుండెను. కావున దానిని (అగ్నిలో) వేసితిమి. ఆ పిదప ఈ విధముగ సామిరీ కూడ వేసెను" అని వారు పలికిరి. 88. ఆ పిదప సామిరీ, వారి కొఱకు వట్టి శరీరము గల ఒక ఆవు దూడను చేసి చూపెను. అందు శబ్దముండెను. ఆ పిదప "ఇదే మీ దేవుఁడు. మఱియు మూసా దేవుఁడు. మూసా మఱచి పోయెను" అని వారు పలుకసాగిరి. 89. అది వారియే మాటకైనను ప్రత్యుత్తర మిచ్చుట లేదు అనియు, అది వారికి కీడు గాని మేలుగాని చేయఁజాలదు అనియు వారికి గోచరించుట లేదా? 90. ముందే హారూను వారితో "నాజనులారా! మీరు ఆవుదూడ వలన దుర్మార్గమున పడితిరి. నిశ్చయముగ మీ ప్రభువు అమితదయాళువు. కావున నన్ను అనుసరింపుఁడు. నా మాట వినుఁడు" అని పలికియుండెను. 91. "మూసా తిరిగి మా వద్దకు వచ్చునంత వఱకు మేము దానివద్దనే కూర్చుండి యుందుము" అని వారు బదులు పలికిరి. 92:93. "ఓ హారూను! వారు దుర్మార్గములో పడినది నీవు చూచినపుడు నా వద్దకు రాకుండుటకై నిన్నెద్ది ఆటంకపఱచెను. ఏమి నీవు నా మాటకు వ్యతిరేకముగ చేసితివా" అని మూసా అడిగెను. 94. "ఓ నా తల్లి కుమారుఁడా! నా గడ్డమును నా తలను పట్టుకొనకుము. ఇస్రాయీలియులలో విభేదములు కల్పించితివి. నా ఆజ్ఞను పాటింపకపోయితివి అని నీవు చెప్పెదవు అని నేను భయపడితిని" అని హారూను పలికెను. 95. "ఓ సామిరీ! నీ విషయమేమి? అని మూసా పలికెను. 96. "ఇతరులు చూడనిది నేను చూచితిని. ఆ పిదప (దేవునిచే) పంపఁబడిన దాని పాదముల జాడనుండి ఒక పిడికెడు (మన్ను) ఎత్తికొంటిని. ఆ పిదప దానిని (దూడ శరీరములో) వేసితిని. ఇట్లు నా యాత్మకు బాగుగ తోఁచెను" అని సామిరీ పలికెను. 97. అపుడు మూసా "నీవు పొమ్ము. నీ జీవిత కాలమంతయు "నన్ను తాఁకవద్దు" అని పలుకు చుందువు. నీ కొఱకు మన వాగ్దానమున్నది. అది ఎన్నఁటికిని నిన్ను తప్పిపోదు. నీ దేవుని చూడుము. నీవు దానియొద్ద కూర్చుండు చుంటివి. చూడుము. మేము దానిని కాల్చివేయుదుము. పిమ్మట దానిని సముద్రములో పాఱవేసెదము.

98. ఇన్నమా-ఇలాహు-కుముల్లా-హుల్లజీ-లా-ఇలాహ-
ఇల్లా-హువ-వసితే-కుల్ల-షైఇన్-ఇల్మా. 99. కజా-లిక-
నఖుస్సు-తలైక-మిన్-అమ్‌బాఇ-మాఖద్-సబఖ-వఖద్-
ఆతైనాక-మిల్-లదున్నా-జిక్రా. 100. మన్-అఆ-రజ-
తన్‌హు-ఫఇన్నహూ-యహ్-మిలు-యౌమల్-ఖియా-మతి-
విజ్‌రా. 101. ఖాలిదీన-ఫీహి. వ-సాఅ-లహుమ్-యౌమల్-
ఖియా-మతి-హిమ్లా. 102. యౌమ-యున్-ఫఖు-ఫిస్-
సూరి-వ-నహ్-షురుల్-ముజ్-రిమీన-యౌ-మ ఇజిన్-
జుర్‌ఖా. 103. యత-ఖా-ఫతూన-బైనహుమ్-ఇల్-లబిస్-
తుమ్-ఇల్లా-అష్రా. 104. నహ్‌ను-అఅ్-లము-బిమా-
యఖూ-లూన-ఇజ్-యఖూలు-అమ్-సలు-హుమ్-తరీ-
ఖతన్-ఇన్-ల-బిస్‌తుమ్-ఇల్లా-యౌమా. 105. వ-యస్-
అలూనక-అనిల్-జిబాలి-ఫఖుల్-యన్-సిఫుహా-రబ్బీ-
నస్-ఫా. 106. ఫ-యజరుహా-ఖా-అన్-సఫ్-సఫా. 107.
లా-తరా-ఫీహా-ఇవ-జన్-వలా-అమ్‌తా 108. యౌమ-
ఇజిన్-యత్-తబి-ఊనద్-దాఇయ-లా-ఇవజ-లహూ వ-
ఖష-అతిల్-అస్-వాతు-లిర్-రహ్మాని-ఫలా-తస్-మఉ-
ఇల్లా-హమ్‌సా. 109. యౌ-మ ఇజిన్-లాతన్-ఫ-ఉష్-షఫా-
అతు-ఇల్లా-మన్-అజిన-లహుర్ రహ్‌మాను-వ-రజియ-
లహూ-ఖౌలా. 110. యఅ్-లము-మా-బైన-ఐదీ-హిమ్-
వమా-ఖల్-ఫహుమ్-వలా-యుహీ-తూన-బిహీ-ఇల్మా. 111.
వ-అనతిల్-వుజూహు-లిల్-హయ్యిల్-ఖయ్యూమి. వఖద్-
ఖాబ-మన్-హమల-జుల్మా. 112. వమన్-యఅ్-మల్-
మినస్-సాలి-హాతి-వ-హువ-మూమినున్-ఫలా-యఖాఫు-
జుల్మన్-వలా-హజ్‌మా. 113. వ-కజాలిక-అన్-జల్నాహు-
ఖుర్-ఆనన్-అరబియ్యాన్-వ-సర్రఫ్‌నా-ఫీహి-మినల్-వ-
ఈది ల-అల్లహుమ్-యత్త-ఖూన-ఔ-యుహ్-దిసు-
లహుమ్-జిక్రా.

قال الم ١٦ ٣٢٠ طه ٢٠

إنما إلهكم الله الذي لا إله إلا هو وسع كل شيء علما ﴿٩٨﴾ كذلك
نقص عليك من أنباء ما قد سبق وقد آتيناك من لدنا
ذكرا ﴿٩٩﴾ من أعرض عنه فإنه يحمل يوم القيامة وزرا ﴿١٠٠﴾ خالدين
فيه وساء لهم يوم القيامة حملا ﴿١٠١﴾ يوم ينفخ في الصور ونحشر
المجرمين يومئذ زرقا ﴿١٠٢﴾ يتخافتون بينهم إن لبثتم إلا
عشرا ﴿١٠٣﴾ نحن أعلم بما يقولون إذ يقول أمثلهم طريقة إن
لبثتم إلا يوما ﴿١٠٤﴾ ويسألونك عن الجبال فقل ينسفها ربي نسفا ﴿١٠٥﴾
فيذرها قاعا صفصفا ﴿١٠٦﴾ لا ترى فيها عوجا ولا أمتا ﴿١٠٧﴾ يومئذ
يتبعون الداعي لا عوج له وخشعت الأصوات للرحمن
فلا تسمع إلا همسا ﴿١٠٨﴾ يومئذ لا تنفع الشفاعة إلا من أذن
له الرحمن ورضي له قولا ﴿١٠٩﴾ يعلم ما بين أيديهم وما خلفهم
ولا يحيطون به علما ﴿١١٠﴾ وعنت الوجوه للحي القيوم وقد
خاب من حمل ظلما ﴿١١١﴾ ومن يعمل من الصالحات وهو مؤمن
فلا يخاف ظلما ولا هضما ﴿١١٢﴾ وكذلك أنزلناه قرآنا عربيا و
صرفنا فيه من الوعيد لعلهم يتقون أو يحدث لهم ذكرا ﴿١١٣﴾

منزل ٤

98. మీ దేవుఁడు అల్లా! మాత్రమే. ఆతఁడు దప్ప వేఱు పూజ్యుఁడు లేఁడు. ఆతఁడు సర్వము తెలసినవాఁడు" అని పలికెను. 99. ఇటులే పూర్వము గడచిన వారి వృత్తాంతములు నీకు తెలపుచుందుము. మేము మా వద్ద నుండి నీకు బోధగల గ్రంథమొసంగితిమి. 100. ఎవరు దానిని తిరస్కరింతురో వారు పునరుత్థాన దినమున (పాపముల) భారము మోసికొని యుందురు. 101. అందే వారు చిరకాల ముందురు. ఆ భారము మోయుట పునరుత్థాన దినమున వారికి చాల చెడ్డదిగ నుండును. 102. కొమ్ము ఊఁదఁబడు దినమున మేము పాపులను నీల నేత్రములుగల వారలగఁ జేర్పు దినమున 103. వారు ఒకరితోనొకరు మెల్లగా "మీరు పది దినములు మాత్రమే యుంటిరి" అని పలుకుచుందురు. 104. వారిలో నెక్కుడు బుద్ధిమంతుఁడు "మీరు ఒక దినము మాత్రముంటిరి" అని పలుకునపుడు వారు పలుకునది మాకు బాగుగ తెలియును. 105. వారు పర్వతములను గూర్చి నిన్ను ప్రశ్నించుచున్నారు. "నా ప్రభువు వానిని రవ్వలు రవ్వలుగఁజేసి యెగురవేయును. 106. పిమ్మట భూమిని సమమైన మైదానముగఁ జేసివేయును. 107. అందుపల్లముగాని మిట్టగాని నీవు చూడవు" అని పలుకుము. 108. ఆ దినమున అందఱును పిలుచువానిని వెంబడింతురు. వానికి వంపు ఉండదు దేవుని యెదుట అన్ని శబ్దములు అణఁగి పోవును. కావున నీవు మెల్లని శబ్దము తప్ప వేఱు వినవు. 109. ఆ దినమున ఎవ్వరి సిఫారసును పనికిరాదు. కాని దేవుఁడు ఎవరికి సెలవిచ్చునో ఎవరి మాటకు సమ్మతించునో వారి సిఫారసు పనికి వచ్చును. 110. వారి ముందు వెనుకటి విషయము లన్నియు దేవునికి తెలియును. ఆతనికి తెలిసినది వారు గ్రహింపఁజాలరు. 111. నిత్య జీవుఁడును సర్వమును కాపాడువాఁడును అగు దేవుని యెదుట అందఱి ముఖములు దీనములై వంగి పోవును. ఎవఁడు పాపభారము మోసికొనెనో వాఁడు చెడెను. 112. ఎవఁడు విశ్వాసియై సత్కార్యములు చేసెనో వాఁడు తనకు అన్యాయము జరుగునని గాని నష్టము గలుగునని గాని భీతిచెందఁడు. 113. ఇటులే ఖురానును అరబీ భాషలో పంపితిమి. వారు భయభక్తులు గలిగి యుండుటకును, లేదా వారికి బుద్ధి కలుగుటకును అందు పలు విధములుగ భయబోధనలను వివరించితిమి.

114. ఫ-త తే-లల్లా-హుల్-మలికుల్-హఖ్ఖే-ఖు-వలా-తత్రే-జల్-బిల్-ఖుర్-ఆని-మిన్-ఖబ్లి-అన్-యుఖ్ జా-ఇలైక-వహ్-యుహూ-వ-ఖుర్-రబ్బి-జిద్నీ-ఇల్మా. 115. వల-ఖద్-అహిద్నా-ఇలా-ఆదమ-మిన్-ఖబ్లు-ఫ-నసియ-వలమ్-నజిద్-లహూ-అజ్మా. 116. వ-ఇజ్-ఖుల్నా-లిల్-మలా-ఇక-తిస్-జుదూ-లి-ఆదమ-ఫ-సజదూ-ఇల్లా-ఇబ్లీస అబా. 117. ఫ-ఖుల్నా-యా-ఆదము-ఇన్న-హాజా-అదువ్వుల్-లక-వ-లి-జౌజిక-ఫలా-యుఖ్-రిజన్న-కుమా-మినల్-జన్నతి-ఫ-తష్ఖా. 118. ఇన్న-లక-అల్లా-తజూఅ-ఫీహా-వలా-తఅ్రా.119. వ-అన్నక-లా-తజ్-మఉ-ఫీహా-వలా-తజ్హా. 120. ఫ-వస్-వస-ఇలైహిష్-షైతాను-ఖాల-యా-ఆదము-హల్-అదుల్లుక-అలా-షజ్-రతిల్-ఖుల్ది-వ-ముల్-కిల్-లా-యబ్లా. 121. ఫ-అకలా-మిన్హా-ఫ-బదత్-లహుమా-సౌఆతు-హుమా-వ-తఫిఖా-యఖ్-సిఫాని-అలైహిమా-మిన్-వరఖిల్-జన్నతి-వ-అసా-ఆదము-రబ్బహూ-ఫ-గవా. 122. సుమ్మజ్-తబాహు-రబ్బుహూ-ఫ-తాబ-అలైహి-వ-హదా. 123. ఖాలహ్-బితా-మిన్హా-జమీ-అన్-బఅ్-జుకుమ్-లి-బఅ్జిన్-అదువ్వున్. ఫ-ఇమ్మా-యాతి-యన్నకుమ్-మిన్నీ-హుదన్-ఫమ-నిత్-తబఅ-హుదాయ-ఫలా-యజిల్లు-వలా-యష్ఖా. 124. వ-మన్-అఅ్-రజ-అన్-జిక్రీ-ఫ-ఇన్న-లహూ-మఈ-షతన్-జన్కన్-వ-నహ్-షురుహూ-యౌమల్-ఖియామతి-అఅ్మా. 125. ఖాల-రబ్బి-లిమ-హషర్-తనీ-అఅ్మా-వ-ఖద్-కున్తు-బసీరా. 126. ఖాల-కజాలిక-అతత్క-ఆయాతునా-ఫ-నసీ-తహా-వ-కజా-లికల్-యౌమ-తున్సా.

قال الم ١٦ ٣٢١ طٰهٰ ٢٠

فَتَعٰلَى اللّٰهُ الْمَلِكُ الْحَقُّ ۚ وَلَا تَعْجَلْ بِالْقُرْاٰنِ مِنْ قَبْلِ اَنْ
يُّقْضٰۤى اِلَيْكَ وَحْيُهٗ ۫ وَقُلْ رَّبِّ زِدْنِیْ عِلْمًا ﴿١١٤﴾ وَلَقَدْ عَهِدْنَاۤ
اِلٰۤى اٰدَمَ مِنْ قَبْلُ فَنَسِیَ وَلَمْ نَجِدْ لَهٗ عَزْمًا ﴿١١٥﴾ وَاِذْ قُلْنَا لِلْمَلٰٓئِكَةِ
اسْجُدُوْا لِاٰدَمَ فَسَجَدُوْۤا اِلَّاۤ اِبْلِيْسَ ؕ اَبٰى ﴿١١٦﴾ فَقُلْنَا يٰۤاٰدَمُ اِنَّ هٰذَا
عَدُوٌّ لَّكَ وَلِزَوْجِكَ فَلَا يُخْرِجَنَّكُمَا مِنَ الْجَنَّةِ فَتَشْقٰى ﴿١١٧﴾ اِنَّ
لَكَ اَلَّا تَجُوْعَ فِيْهَا وَلَا تَعْرٰى ﴿١١٨﴾ وَاَنَّكَ لَا تَظْمَؤُا فِيْهَا وَلَا تَضْحٰى ﴿١١٩﴾
فَوَسْوَسَ اِلَيْهِ الشَّيْطٰنُ قَالَ يٰۤاٰدَمُ هَلْ اَدُلُّكَ عَلٰى شَجَرَةِ
الْخُلْدِ وَمُلْكٍ لَّا يَبْلٰى ﴿١٢٠﴾ فَاَكَلَا مِنْهَا فَبَدَتْ لَهُمَا سَوْاٰتُهُمَا
وَطَفِقَا يَخْصِفٰنِ عَلَيْهِمَا مِنْ وَّرَقِ الْجَنَّةِ ۫ وَعَصٰۤى اٰدَمُ رَبَّهٗ
فَغَوٰى ﴿١٢١﴾ ثُمَّ اجْتَبٰهُ رَبُّهٗ فَتَابَ عَلَيْهِ وَهَدٰى ﴿١٢٢﴾ قَالَ اهْبِطَا
مِنْهَا جَمِيْعًا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ ۚ فَاِمَّا يَاْتِيَنَّكُمْ مِّنِّیْ هُدًى ۙ۬
فَمَنِ اتَّبَعَ هُدَایَ فَلَا يَضِلُّ وَلَا يَشْقٰى ﴿١٢٣﴾ وَمَنْ اَعْرَضَ
عَنْ ذِكْرِیْ فَاِنَّ لَهٗ مَعِيْشَةً ضَنْكًا وَّنَحْشُرُهٗ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ
اَعْمٰى ﴿١٢٤﴾ قَالَ رَبِّ لِمَ حَشَرْتَنِیْۤ اَعْمٰى وَقَدْ كُنْتُ بَصِيْرًا ﴿١٢٥﴾
قَالَ كَذٰلِكَ اَتَتْكَ اٰيٰتُنَا فَنَسِيْتَهَا ۚ وَكَذٰلِكَ الْيَوْمَ تُنْسٰى ﴿١٢٦﴾

منزل ٤

114. కావున సత్యమైన ప్రభువగు దేవుఁడు సర్వాధికుఁడు. నీకు ఖురాను సందేశము పూర్తిగ వచ్చు వఱకు దానిఁ గూర్చి తొందర పడకుము. ఓ నా ప్రభువా! నా జ్ఞానమును హెచ్చింపుము అని వేఁడుకొనుము. 115. ఇంతకు పూర్వము మేము ఆదమునకు ఒక అజ్ఞచేసి యుంటిమి. పిమ్మట అతఁడు మఱచిపోయెను. మాకు ఆతని యందు స్థిరత్వము కనఁబడలేదు. 116. మేము దేవదూతలతో "మీరు ఆదమునకు సాష్టాంగపడుఁడు" అని పలికినపుడు వారందఱు సాష్టాంగపడిరి. కాని ఇబ్లీసు తిరస్కరించెను. 117. ఆ పిదప "ఓ ఆదము! ఈతఁడు నీకును నీ భార్యకును శత్రువు. కావున మిమ్ములను స్వర్గము నుండి తొలఁగింపకూడదు. అటులైనచో నీవు కష్టపడుదువు. 118. స్వర్గమందు నీవు ఆఁకలిగొనవు. దిగంబరుఁడవుకావు. 119. అందు నీకు దాహము కలుగదు. మఱియు నీకు ఎండ తగులదు" అని మేము చెప్పితిమి. 120. ఆ పిదప సైతాను ఆదము మనస్సులోకలఁతలు కల్గించి "ఓ ఆదము శాశ్వత జీవితము కలిగించు వృక్షమును నశింపని రాజ్యమును నీకు చూపుదునా" అని పలికెను. 121. ఆ పిదప వారిద్దఱును ఆ వృక్షము నుండి (ఫలమును) భక్షింపఁగనే వారిద్దఱి మర్మాంగములు వారికి కనఁబడసాగెను. వారిద్దఱు తమ అంగములపై స్వర్గమందలి యాకులను అంటింపసాగిరి. ఆదము తన ప్రభువు నాజ్ఞను అతిక్రమించి దారి తప్పిపోయెను. 122. ఆ పిదప అతని ప్రభువు అతని నెన్నుకొని అతని క్షమాపణ అంగీకరించి సన్మార్గమునందుంచెను. 123. "అందుండి మీరిద్దఱును దిగిపొండు. మీరు ఒకరికొకరు శత్రువులగుదురు. మరల మీ వద్దకు నా వద్దనుండి సన్మార్గ బోధ వచ్చినపుడు ఎవఁడు నా మార్గము ననుసరించునో అతఁడు దారి తప్పిపోఁడు. మఱియు దౌర్భాగ్యుఁడు కాఁడు. 124. ఎవఁడు నా ధ్యానమును వీడి మరలిపోవునో వానికి కష్టజీవనము లభించును. తీర్పుదినమందు వానిని గ్రుడ్డి వానిఁగఁజేసి లేపుదుము" అని దేవుఁడు పలికెను. 125. "ఓ నా ప్రభువా! నన్ను గ్రుడ్డి వానిఁగఁజేసి యేల లేపితివి. నేను కన్నులు గలవాఁడనుగ నుంటిని" అని పలుకును. 126. "ఇటులే (నీవు వర్తించితివి). నీ వద్దకు మా సూచనలు రాఁగా నీవు వానిని లక్ష్యపెట్టకపోయితివి. ఇటులే ఈ దినము నిన్ను మఱచి పోవుదుము" అని దేవుఁడు పలుకును.

127, వ-కజాలిక-నజ్ జీ-మన్-అస్-రఫ-వలమ్-యూమిమ్-బి-ఆయాతి-రబ్బిహీ. వల-తేజాబుల్-ఆఖిరతి-అషద్దు-వ-అబ్ ఖా. 128. అఫ-లమ్-యహ్ది-లహుమ్-కమ్-అహ్-లక్నా-ఖబ్-లహుమ్-మినల్-ఖురూని-యమ్-షూన-ఫీ-మసా-కినిహిమ్-ఇన్న-ఫీ-జాలిక-ల-ఆయాతిల్-లి-ఉలిన్-నుహా. 129. వలౌ-లా-కలి-మతున్-సబఖత్-మిర్-రబ్బిక-లకాన-లిజా-మన్-వ-అజ-లుమ్-ముసమ్మా. 130. ఫస్-బిర్-తలా-మా-యఖూ-లూన-వ-సబ్బిహ్-బి-హమ్ది-రబ్బిక-ఖబ్ల-తులూ-ఇష్-షమ్సి-వ-ఖబ్ల-గురూ-బిహా-వ-మిన్-ఆనా-ఇల్-లైలి-ఫ-సబ్బిహ్-వ-అత్-రాఫన్-నహారి-లతల్లక-తర్జా. 131. వలా-తముద్-దన్న-ఐనైక-ఇలా-మా-మత్తత్-నా-బిహీ-అజ్-వాజమ్-మిన్-హుమ్-జహ్-రతల్-హయా-తిద్-దున్యా-లి-నఫ్-తిన-హుమ్-ఫీహి. వ-రిజ్ ఖు-రబ్బిక-ఖైరున్-వ-అబ్ ఖా. 132. వాముర్-అహ్లక-బిస్-సలాతి-వస్-తబిర్-అలైహా-లా-నస్-అలుక-రిజ్ ఖన్. నహ్-ను-నర్-జుఖుక. వల్-ఆఖి-బతు-లిత్-తఖ్ వా. 133. వ-ఖాలూ-లౌలా-యాతీనా-బి-ఆయ-తిమ్-మిర్-రబ్బిహీ. అవ-లమ్-తా-తిహిమ్-బయ్యి-నతు-మా-ఫిస్-సుహు-ఫిల్-ఊలా. 134. వలౌ-అన్నా-అహ్-లక్నా-హుమ్-బి-అజా-బిమ్-మిన్-ఖబ్-లిహీ-ల-ఖాలూ-రబ్బనా-లౌలా-అర్-సల్త-ఇలైనా-రసూలన్-ఫనత్-తబిఅ-ఆయాతిక-మిన్-ఖబ్లి-అన్-నజిల్ల-వ-నఖ్ జా. 135. ఖుల్-కుల్లుమ్-ముత-రబ్బి-సున్-ఫత-రబ్బసూ-ఫస-తత్-లమూన-మన్-అస్-హాబుస్-సిరాతిస్-సవియ్యి-వ-మనిహ్-తదా.

قال الم ١٦ ٣٢٢ طٰهٰ ٢٠

وَكَذٰلِكَ نَجْزِىْ مَنْ اَسْرَفَ وَلَمْ يُؤْمِنْۢ بِاٰيٰتِ رَبِّهٖ ؕ وَلَعَذَابُ
الْاٰخِرَةِ اَشَدُّ وَاَبْقٰى (١٢٧) اَفَلَمْ يَهْدِ لَهُمْ كَمْ اَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِّنَ
الْقُرُوْنِ يَمْشُوْنَ فِىْ مَسٰكِنِهِمْ ؕ اِنَّ فِىْ ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ لِّاُولِى النُّهٰى (١٢٨) ع ١٣ ١٦
وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَّبِّكَ لَكَانَ لِزَامًا وَّاَجَلٌ مُّسَمًّى ؕ (١٢٩)
فَاصْبِرْ عَلٰى مَا يَقُوْلُوْنَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوْعِ الشَّمْسِ
وَقَبْلَ غُرُوْبِهَا ۚ وَمِنْ اٰنَآئِ الَّيْلِ فَسَبِّحْ وَاَطْرَافَ النَّهَارِ
لَعَلَّكَ تَرْضٰى (١٣٠) وَلَا تَمُدَّنَّ عَيْنَيْكَ اِلٰى مَا مَتَّعْنَا بِهٖۤ اَزْوَاجًا
مِّنْهُمْ زَهْرَةَ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا ۙ لِنَفْتِنَهُمْ فِيْهِ ؕ وَرِزْقُ رَبِّكَ
خَيْرٌ وَّاَبْقٰى (١٣١) وَاْمُرْ اَهْلَكَ بِالصَّلٰوةِ وَاصْطَبِرْ عَلَيْهَا ؕ لَا
نَسْـَٔلُكَ رِزْقًا ؕ نَحْنُ نَرْزُقُكَ ؕ وَالْعَاقِبَةُ لِلتَّقْوٰى (١٣٢) وَقَالُوْا
لَوْلَا يَاْتِيْنَا بِاٰيَةٍ مِّنْ رَّبِّهٖ ؕ اَوَلَمْ تَاْتِهِمْ بَيِّنَةُ مَا فِى الصُّحُفِ
الْاُوْلٰى (١٣٣) وَلَوْ اَنَّاۤ اَهْلَكْنٰهُمْ بِعَذَابٍ مِّنْ قَبْلِهٖ لَقَالُوْا
رَبَّنَا لَوْلَاۤ اَرْسَلْتَ اِلَيْنَا رَسُوْلًا فَنَتَّبِعَ اٰيٰتِكَ مِنْ قَبْلِ
اَنْ نَّذِلَّ وَنَخْزٰى (١٣٤) قُلْ كُلٌّ مُّتَرَبِّصٌ فَتَرَبَّصُوْا ۚ
فَسَتَعْلَمُوْنَ مَنْ اَصْحٰبُ الصِّرَاطِ السَّوِىِّ وَمَنِ اهْتَدٰى (١٣٥) ع ١٧

منزل ٤

127. ఇటులే ఎవఁడు మితిమీఱి పోయి తన ప్రభువు సూచనలను విశ్వసింపఁడో వానిని శిక్షింతుము. పరలోకములోని శిక్ష చాల కఠినమైనది. శాశ్వతముగ నుండునది.128. వీరికి పూర్వము గడచిన అనేక సంఘములను మేము నాశముచేసి యున్నాము. వీరు వారు నివాస స్థలములందు కూడ తిరుగుచున్నారు. ఏమి? దీనివలన నైన వీరికి బుద్ధి రాలేదా! ఇందు బుద్ధిమంతులకు సూచనలు గలవు. 129. 'నీ ప్రభువు నుండి ఒక మాట కాక యున్నచో, ఒక గడువు నియమింపక యున్నచో, తప్పక శిక్ష కలిగి యుండెడిది. 130.కావున వారు పలుకు మాటలకు నీవు ఓర్పు వహింపుము. సూర్యోదయము కాక మునుపును సూర్యాస్తమానము కాక మునుపును నీ ప్రభువు పవిత్రతను కొనియాడుము. రాత్రివేళలందు పగటి హద్దులందును ప్రార్థింపుము. నీవు సంతస మొందెదవు. 131. మేము వారిలో పలువిధములైన జనులకు, వారిని పరీక్షించుటకుఁగాను, వారు అనుభవించుటకై యొసంగిన ఇహలోక జీవిత శోభను నీవు కన్నెత్తియైన చూడకుము. నీ ప్రభువు ఒసంగినది చాల శ్రేష్ఠమైనది. శాశ్వతముగ నుండునది. 132. నీ యింటి వారిని నమాజును గూర్చి యాజ్ఞాపింపుము. నీవును దానియందు స్థిరముగ నుండుము. మేము నిన్ను ఆహారము అడుగము. మేము నీకు ఆహార మొసంగుచున్నాము. మఱియు భక్తికే మంచి ఫలితమున్నది. 133. ఇతఁడు (ప్రవక్త) తన ప్రభువు నుండి మా వద్దకు ఏదైన ఒక సూచన ఎదులకు తీసికొనిరాఁడు అని వారు పలుకుదురు. ఏమి? పూర్వ గ్రంథములలోని సూచన వారి వద్దకు రాలేదా! 134. మేము ఖురాను పంపక పూర్వమే వారికి ఏదైన శిక్ష విధించి వారిని నశింపఁజేసి యుంటిమేని వారు "ఓ మా ప్రభువా! మేము అగౌరవమొంది అవమానితులముకాక మునుపే నీవు మా వద్దకు ఏల? ప్రవక్తను పంపకుంటివి. మేము నీ (ధర్మము)ల ననుసరించి యుందుము గదా!" అని పలికియుందురు. 135. ప్రతియొక్కఁడును వేచియున్నాఁడు. కావున మీరును వేచి యుండుఁడు. ఎవరు సన్మార్గులో ఎవరు మార్గము పొందిరో మీరు శీఘ్రముగ తెలిసికొనఁగలరు" అని ఓ ప్రవక్తా! పలుకుము.